Lietas arhīva Nr. KA06-0168-18/6
ECLI:LV:ZAT:2018:1106.11310030210.3.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

**Aizkrauklē 2018.gada 6.novembrī**

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis V.Sprudzāns
tiesneši E.Lenšs un V.Donāns
piedaloties prokurorei A.Bērziņai
aizstāvim R.Priedem

sakarā ar Ogres rajona prokuratūras virsprokurores A.Bērziņas apelācijas protestu un cietušās SIA „Citadele līzings un faktorings" pilnvarota pārstāvja /pers. F/ apelācijas sūdzību apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 21.aprīļa spriedumu

**/pers. G/**, personas kods /personas kods/,

atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas (likuma redakcijā līdz 31.03.2013.) un attaisnots noziedzīga nodarījuma sastāva trūkuma dēļ.

Iztiesājot lietu, apelācijas instances tiesa

**n o s k a i d r o j a**

*saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumā norādīto /pers. G/ apsūdzēts par to, ka viņš izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, un to izdarīja persona, kurai šī manta uzticēta un kuras pārziņā manta ir atradusies, tas ir, piesavināšanos lielā apmērā, kas noticis šādos apstākļos:*

/pers. G/, būdams SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs un galvotājs, 2006.gada 5.oktobrī noslēdza finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumu Nr.1125 (turpmāk – līgums), ar kuru SIA „Parex līzings un faktorings" (tagad SIA „Citadele līzings un faktorings") (turpmāk – Sabiedrība) kā līzinga devējs apņēmās nopirkt SIA „NAKDA" norādīto līzinga objektu – automašīnu /TL marka/ (turpmāk – līzinga objekts), VIN /numurs/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, – un pēc līzinga objekta iegādes nodot to SIA „NAKDA" lietošanā. Līzinga objekta nodošanu apstiprina līzinga objekta nodošanas apliecinājums Nr.1125, ko parakstīja SIA „NAKDA" rīkotājdirektors /pers. G/.

Sabiedrība piešķīra SIA „NAKDA" tiesības lietot līzinga objektu saskaņā ar līguma noteikumiem. Līgumā ir noteikts, ka SIA „NAKDA" apņemas samaksāt Sabiedrībai visus līgumā noteiktos maksājumus saskaņā ar līguma noteikumiem. Līgumam ir pievienots maksājuma grafiks, kurš paredz ikmēneša maksājumu kārtību par labu Sabiedrībai visu līgumā noteikto laiku no 2006.gada 5.oktobra līdz 2013.gada 30.oktobrim. Turklāt līguma 1.3.apakšpunktā ir noteikts, ka līzinga objekts ir SIA „Citadele līzings un faktorings" īpašums līdz brīdim, kad SIA „NAKDA" būs izpildījusi visas ar līgumu uzņemtās saistības. Ceļu satiksmes drošības direkcijā līzinga objekta – automašīnas /TL marka/, VIN /numurs/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, – īpašnieks ir reģistrēta Sabiedrība, bet kā turētājs – SIA „NAKDA".

Līguma 8.2.apakšpunktā ir noteikts, ka Sabiedrība ir tiesīga vienpusēji atkāpties no līguma, ja SIA „NAKDA" kavē jebkuru līgumā noteikto maksājumu ilgāk par 30 (trīsdesmit) dienām.

SIA „NAKDA" nebija apmaksājusi atbilstoši līgumam Sabiedrības izrakstītos rēķinus: Nr.1125-29; Nr.1125-30; Nr.1125-31 un aprēķinātos līgumsodus. Sabiedrība nosūtīja 2009.gada 7.maijā SIA „NAKDA" paziņojumu Nr.3-01/814 par vienpusēju atkāpšanos no līguma, piedāvājot izpirkt līzinga objektu. Paziņojumā minētās prasības SIA „NAKDA" neizpildīja, un 2009.gada 5.augustā Sabiedrība nosūtīja paziņojumu Nr.1-05/784 par līzinga objekta – automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, – nodošanu līzinga devēja valdījumā 10 dienu laikā, norādot, ja SIA „NAKDA" nav iespējams nodot līzinga objektu norādītajā laikā un vietā, par to rakstiski informēt Sabiedrību 10 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas. Noteiktajā laikā līzinga objektu SIA „NAKDA" nenodeva Sabiedrības valdījumā un nepaziņoja par līzinga objekta atrašanās vietu.

Līguma 9.1.apakšpunktā ir noteikts, ja līdz dienai, kad līzinga devējs saskaņā ar līguma noteikumiem vienpusēji atkāpjas no līguma, vai līdz līzinga beigu datumam līzinga ņēmējs nav veicis visus līguma otrās daļas 5.16.apakšpunktā paredzētos maksājumus, tad līzinga devējs pats ir tiesīgs nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, ja tas nav izdarīts iepriekš, vai pieprasīt līzinga ņēmējam nodot to līzinga devējam. Līzinga ņēmējam ir pienākums nogādāt līzinga objektu līzinga devējam 10 dienu laikā no līzinga devēja attiecīgā paziņojuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam uz šajā paziņojumā norādīto vietu, vienlaicīgi nododot dokumentus un visu atslēgu komplektus.

Sabiedrība uzdeva tās pilnvarotajai personai SIA „CITY LAW AND FINANCE" noteikt objekta atrašanās vietu un pārņemt līzinga objektu Sabiedrības valdījumā. Veicot darbības līzinga objekta pārņemšanai, laika periodā no 2009.gada 3.jūnija līdz 2009.gada 11.augustam Sabiedrības pārstāvis vairākkārt telefoniski sazinājās ar /pers. G/ par līzinga objekta nodošanu Sabiedrības pārstāvim. 2009.gada 11.augustā SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs /pers. G/telefonsarunā Sabiedrības pārstāvim paziņoja, ka līzinga objektu neatdos un tas atrodas slēgtā privātā teritorijā, un transportlīdzeklim klāt Sabiedrības pārstāvis netikšot. Sabiedrības pārstāvis informēja Sabiedrību par līzinga objekta pārņemšanas neiespējamību.

Sabiedrība uzdeva tās pilnvarotai personai SIA „LAW CAPITAL" Sabiedrības vārdā veikt visas nepieciešamās darbības īpašuma pārņemšanai un novietošanu Sabiedrības norādītajās vietās. Veicot darbības līzinga objekta pārņemšanai, 2010.gada 3.februārī Sabiedrības pārstāvis telefoniski sazinājās ar /pers. G/par līzinga objekta nodošanu. Taču /pers. G/ izvairījās no atbildes sniegšanas.

2010.gada 17.februārī Sabiedrības pārstāvis brauca uz /adrese/ meklēt līzinga objektu. Ceļa posmā Ogre-Ikšķile pie servisa Sabiedrības pārstāvis ieraudzīja līzinga objektu un apstājās. Sabiedrības pārstāvis uzrādīja /pers. G/dokumentus un izskaidroja, ka līzinga objekts jānodod pārstāvim. /pers. G/piekrita un lūdza ar līzinga objektu aizvest mantas līdz savai dzīves vietai /adrese/.Ierodoties mājās /Nosaukums/, /pers. G/ ar līzinga objektu

iebrauca mājas pagalmā. Sabiedrības pārstāvis uzsāka sastādīt pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.1125, bet /pers. G/atteicās nodot līzinga objektu Sabiedrības pārstāvim un parakstīt sastādīto aktu. Šādos apstākļos Sabiedrības pārstāvim neizdevās atsavināt līzinga objektu.

2010.gada 5.martā Sabiedrība nosūtīja SIA „NAKDA" un /pers. G/atkārtotu brīdinājumu par automašīnas nodošanu SIA „Citadele līzings un faktorings", bet /pers. G/ to neizpildīja.

/pers. G/kā SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs, persona, kurai uzticēta un kuras pārziņā atradās Sabiedrības manta, apdraudēja juridiskās personas mantiskās intereses, laika posmā no 2009.gada 18.jūnija pilnībā pārtrauca veikt maksājumus Sabiedrībai. Nolūkā iegūt svešu mantu /pers. G/ neatgrieza un ilgstoši no 2009.gada 3.jūnija atteicās nodot līzinga objektu Sabiedrībai, neinformējot par automašīnas atrašanās vietu, bet izmantoja pēc saviem ieskatiem, to ekspluatējot. Nelikumīgas ekspluatācijas rezultātā ir bojāta automašīnas virsbūve un stikls, samazinot tās vērtību. /pers. G/ neizdeva līzinga objektu tā īpašniekam un noslēpa māju /Nosaukums/ garāžā, tādējādi atstumjot automašīnas /TL marka/ īpašnieku, un prettiesiski piesavinājās tam uzticētu un pārziņā atrodošos svešu mantu, SIA „Citadele līzings un faktorings" īpašumā esošu automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, Ls 19.216,43 vērtībā (vai 27.342,54 *euro*) līdz 2011.gada 9.martam, kad no /pers. G/valdījuma un deklarētās dzīves vietas /adrese/, garāžas līzinga objektu izņēma VP RRP Ogres iecirkņa Kriminālpolicijas darbinieki un nodeva Sabiedrības pilnvarotam pārstāvim – SIA „SILENCE" darbiniekam.

*Šādas apsūdzētā /pers. G/ darbības valsts apsūdzība kvalificēja pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas (atbilstoši likuma redakcijai, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam).*

Pirmās instances tiesa atzina, ka „lietā ar esošajiem pierādījumiem nav apstiprinājies, ka apsūdzētā /pers. G/ darbības satur Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu. Lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzībā aprakstītās faktiskās pazīmes kā darbības /pers. G/ veicis nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, slēpt līzinga objektu, atstumjot tā īpašnieku, tātad nekonstatējot ne objektīvās, ne subjektīvās puses pazīmes apsūdzētā darbībās".

Ar pirmās instances tiesas spriedumu atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktam apsūdzētais /pers. G/ tika attaisnots, jo apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva.

*Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzējusi Ogres rajona prokuratūras virsprokurore A.Bērziņa*, lūdzot to atcelt kā neatbilstošu Kriminālprocesa likuma 511.panta 2.daļai, prettiesisku un nepamatotu un taisīt jaunu spriedumu, atzīstot /pers. G/ par vainīgu par Krimināllikuma 179.panta 3.daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.03.2013.) paredzēto noziedzīgo nodarījumu un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, nepiemērojot mantas konfiskāciju, un saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu piespriesto sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trim) gadiem. Protestā norādīts, ka Zemgales rajona tiesa esot vērtējusi pierādījumus pretēji kriminālprocesa normām. Kriminālprocesa likuma 124.pantā esot noteikts, ka pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Saistītie fakti nav kriminālprocesā pierādāmie apstākļi, bet tie ir ar tiem saistīti un dod pamatu izdarīt secinājumu par pierādāmajiem apstākļiem. Ar palīgfaktiem tiek pamatota kāda cita pierādījuma ticamība vai neticamība, kā arī iespējamība vai neiespējamība to izmantot pierādīšanā. Analizējot iegūtos pierādījumus skatāmajā lietā, pirmās instances tiesa esot ignorējusi šo likuma normu un vērtējusi tikai katru pierādījumu atsevišķi, nevis to kopumu. Tieši palīgfakti un saistītie fakti skatāmajā lietā ļaujot izdarīt secinājumu par /pers. G/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Spriedumā pirmās instances tiesa esot atzinusi, ka lietā ar esošajiem pierādījumiem nav apstiprinājies, ka apsūdzētā /pers. G/ darbības satur Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu. Tiesa uzskatījusi, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzībā aprakstītās faktiskās pazīmes kā darbības /pers. G/ veicis nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, slēpis līzinga objektu, atstumjot tā īpašnieku, tātad, nekonstatējot ne objektīvās, ne subjektīvās puses pazīmes apsūdzētā darbībās. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka SIA „Citadele līzings un faktorings" (bijusī SIA „Parex līzings un faktorings"), lai atgūtu savu īpašumu, jau 2009.gada 7.maijā nosūtījusi SIA „NAKDA" paziņojumu Nr.3-01/814 par vienpusēju atkāpšanos no līguma, piedāvājot izpirkt automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/(turpmāk līzinga objekts). SIA „NAKDA" minētās prasības neesot izpildījusi un SIA „Citadele līzings un faktorings" (turpmāk Sabiedrība) 2009.gada 5.augustā nosūtījusi paziņojumu Nr.1-05/784 par līzinga objekta nodošanu līzinga devēja valdījumā 10 dienu laikā, norādot, ja nav iespējams nodot līzinga objektu norādītajā laikā un vietā, par to rakstiski informēt Sabiedrību 10 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas. SIA „NAKDA" un /pers. G/ kā līzinga ņēmējs līzinga objektu neesot nodevis Sabiedrības valdījumā un neesot paziņojis par automašīnas atrašanās vietu. SIA „CITY LAW AND FINANCE" darbiniecei /pers. L/ bijis uzdots pārņemt un atsavināt transportlīdzekli /TL marka/ un novietot to stāvvietā. Lieciniece liecinājusi, ka no 2009.gada 3.jūnija nav izdevies pārņemt automašīnu, jo /pers. G/ kategoriski atteicies nodot automašīnu /TL marka/, ka automašīna atrodas slēgtā, privātā teritorijā un transportlīdzeklim klāt netiks. SIA „CITY LAW AND FINANCE" atskaitē norādīts, ka 8 reizes sazinājušies ar /pers. G/. Līdz 2009.gada 11.augustā /pers. G/ paziņojis, ka transportlīdzekli nekādā gadījumā neatdos, tas atrodas slēgtā privātā teritorijā un transportlīdzeklim klāt netikšot, un neizdevies pārņemt automašīnu. SIA „LAW CAPITAL" darbiniekam /pers. O/ bijis uzdots pārņemt un atsavināt transportlīdzekli /TL marka/ un novietot to stāvvietā. /pers. G/ izvairījies no kontaktiem ar liecinieku, kā arī no sākuma 2010.gada 17.februārī piekritis nodot automašīnu, bet, iebraucot mājas /Nosaukums/ pagalmā, /pers. G/ apzināti atteicies nodot automašīnu, un Sabiedrībai neizdevies pārņemt savu īpašumu, ko apstiprinājis gan liecinieks /pers. O/, nodošanas-pieņemšanas akts, gan pats apsūdzētais liecinājis, ka nav atļāvis izņemt automašīnu un licis šķēršļus. Pēc notikušā cietušajam automašīnas atrašanās vieta nav bijusi zināma, jo /pers. G/ nav informējis, kur atrodas transportlīdzeklis. Fakts, ka /pers. G/ atteicās nodot un apzināti nenodeva līzinga objektu to īpašniekam, pretdarbojās automašīnas izņemšanai, pierādot nolūku iegūt svešu mantu, atstumjot tās īpašnieku. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka līzinga objekta KASKO apdrošināšanas polise anulēta 2009.gada 14.aprīlī, bet /pers. G/ turpinājis lietot svešu transportlīdzekli personīgām vajadzībām, ko apstiprinot tiesā iesniegtie dokumenti no CSDD par transportlīdzekļa vadīšanu, kuram noteiktā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, 2009.gada 20.decembrī un 2009.gada 31.decembrī par konstatētiem pārkāpumiem sastādīti Administratīvā pārkāpuma protokoli. Kā arī tiesa nepietiekami vērtējusi faktu, ka /pers. G/ līzinga objektam – automašīnai bija veicis civiltiesisko apdrošināšanu no 2010.gada 8.janvāra līdz 2011.gada 7.janvārim, kas apstiprinot to, ka /pers. G/ ir turpinājis lietot svešu mantu, pievienojis to savai mantai, vienlaicīgi atstumjot tās īpašnieku. /pers. G/ svešu mantu – transportlīdzekli izmantojis satiksmē, to apstiprinot arī izdruka, kurā norādīti odometra rādījumi, lai gan /pers. G/ liecinājis, ka automašīna nav lietota un atradās garāžā. Arī tas norādot uz to, ka /pers. G/ir nodibinājis īpašnieka statusam pielīdzināmu faktisko varu pār mantu un veicis darbības, kas ļaujot droši secināt, ka viņš svešu mantu pievienojis savai mantai, atstumjot tās īpašnieku. Rajona tiesa esot nepietiekami vērtējusi /pers. G/ 2010.gada 25.februārī iesniegto prasības pieteikumu Ziemeļu rajona tiesā, jo pieteikumā neesot ticis apstrīdēts līguma 9.1.punkts, kurš paredzēja tiesības līzinga devējam nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, ja tas nav izdarīts iepriekš, vai pieprasīt līzinga ņēmējam to nodot līzinga devējam, bet gan tika apstrīdēti citi līguma punkti. Tādējādi /pers. G/ neesot apstrīdējis līzinga devēja tiesības pārņemt savu īpašumu, bet mēģinājis attaisnot savu rīcību un likt šķēršļus līzinga objekta pārņemšanai. SIA „SILANCE" darbiniekam /pers. P/ bijis uzdots pārņemt automašīnu /TL marka/. Tikai 2011.gada 9.martā kopā ar policijas darbiniekiem kriminālprocesā tikusi pārņemta automašīna un nogādāta stāvvietā. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka procesa virzītājs, pamatojoties uz Ogres rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša lēmumu kriminālprocesā par kratīšanas izdarīšanu no mājas /adrese/ garāžas tikai 2011.gada 9.martā izņēmis līzinga objektu un transportlīdzekļa īpašnieks varējis pārņemt savu īpašumu. No 2009.gada 7.maija, kad Sabiedrība atkāpusies no līguma un piedāvājusi izpirkt automašīnu, pagājuši gandrīz divi gadi. /pers. G/ no 2009.gada 7.aprīļa

neesot veicis maksājumus pēc izrakstītiem rēķiniem, pēdējais maksājums veikts 2009.gada 18.jūnijā. Taču par apsūdzībā norādītajiem Sabiedrības izrakstītajiem rēķiniem maksājumi neesot veikti. Tiesa neesot ņēmusi vērā un devusi vērtējumu, ka /pers. G/ jau no 2009.gada 11.augusta paziņojis, ka Sabiedrības īpašumu – transportlīdzekli /TL marka/ – nenodos, un no 2009.gada 18.jūnija pārtraucis veikt jelkādus maksājumus. Apsūdzētais /pers. G/, persona, kurai bijusi uzticēta un kuras pārziņā atradusies Sabiedrības manta, no 2009.gada 18.jūnija pārtraucis veikt maksājumus Sabiedrībai, tādējādi apdraudot juridiskās personas mantiskās intereses. Nolūkā iegūt svešu mantu /pers. G/ nenorēķinājies par līzinga objektu, ilgstoši izvairījies no kontaktiem ar Sabiedrības pārstāvjiem, neinformējis par transportlīdzekļa atrašanās vietu, nenodevis, bet rīkojies kā ar savu mantu un izmantojis personīgām vajadzībām. /pers. G/ bijusi uzticēta Sabiedrībai piederoša manta – transportlīdzeklis /TL marka/, un viņš izmantojis pilnvarojumu attiecībā pret līzinga objektu, lai to prettiesiski iegūtu. No 2009.gada 18.jūnija līzinga objekts atradies /pers. G/ nelikumīgā valdījumā, jo pārtraucis veikt jelkādus maksājumus un rīkojies pēc saviem ieskatiem – neinformējis, nekomunicējis ar Sabiedrību par automašīnas atrašanās vietu un nodošanu, atteicies nodot automašīnu tās īpašniekam, turpinājis lietot piesavināto mantu pēc saviem ieskatiem, gūstot labumu, vienlaicīgi samazinot automašīnas vērtību, tādējādi apdraudot juridiskās personas mantiskās intereses. Šāda /pers. G/ rīcība esot prettiesiska, kā rezultātā iestājušās kaitīgas sekas – Sabiedrībai ilgstoši neesot bijis iespējas pārņemt savu īpašumu 27.342,54 *euro* vērtībā un lietot to pēc saviem ieskatiem. /pers. G/ prettiesiski piesavinājies tam uzticētu un pārziņā atrodošos svešu mantu, transportlīdzeklis /TL marka/ atradies /pers. G/ nelikumīgā valdījumā un lietojumā no 2009.gada 18.jūnija, apsūdzētā prettiesiskā uzvedība norādot uz /pers. G/ nodomu piesavināties līzinga objektu, atstumjot mantas īpašnieku – ilgstoši, gandrīz divus gadus nenododot līzinga objektu tā īpašniekam, liekot šķēršļus un pretdarbojoties tā pārņemšanai, ilgstoši neveicot līzinga maksājumus un rīkojoties ar automašīnu pēc saviem ieskatiem – lietojis svešu īpašumu personīgām vajadzībām, lietojis ceļu satiksmē, neveicot transportlīdzekļa apdrošināšanu un tehnisko apskati. Apsūdzētā /pers. G/ vaina viņam uzrādītajā apsūdzībā esot pierādīta un kvalifikācija pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.03.2013.) esot pareiza. Lemjot par apsūdzētajam /pers. G/ nosakāmo soda veidu un mēru, esot jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu neesamību apsūdzētā darbībās, Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis. Ņemot vērā apsūdzētā personību raksturojošos datus, to, ka no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīža pagājuši 9 gadi un krimināla rakstura pārkāpumi no apsūdzētā puses nav konstatēti, esot iegūta pārliecība, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un, ievērojot soda individualizāciju krimināltiesībām, esot iespējams piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, /pers. G/ brīvības atņemšanas sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku, kas esot atbilstošs izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam. Ņemot vērā, ka radītais zaudējums ir segts, mantas konfiskācija neesot jāpiemēro. Nosakot sodu, esot jaņem vērā Krimināllikuma pārejas noteikumu 4. un 6.punkta nosacījumi. Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 3.daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.03.2013.) apsūdzētā /pers. G/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.03.2013.) klasificējams kā sevišķi smags noziegums, arī uz šo brīdi klasificējams kā sevišķi smags noziegums *(lietas 2.sējuma 213.-217.lapa)*.

*Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis cietušās SIA „Citadele līzings un faktorings" pilnvarotais pārstāvis /pers. F/,* lūdzot atcelt to un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu. Sūdzībā norādīts, ka, [1] taisot attaisnojošu spriedumu, pirmās instances tiesa neesot ievērojusi Kriminālprocesa likuma 6., 8. un 15.pantā noteiktos kriminālprocesa pamatprincipus, proti, neesot novedusi kriminālprocesu līdz Krimināllikumā paredzētajam krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam, esot pārkāpusi šajā kriminālprocesā iesaistīto personu vienlīdzības principu un neesot nodrošinājusi šīs lietas izskatīšanu taisnīgā un objektīvā tiesā, proti – [1.1.] taisot attaisnojošu spriedumu, tiesa sprieduma motīvu daļas sākumdaļā atzinusi, ka apsūdzētā /pers. G/ vainīgums Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav pierādīts (*sprieduma 3.lapa*), tas ir, kā attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamatu norādījusi Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktā paredzēto pamatu – apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta. Savukārt sprieduma motīvu daļas nobeiguma daļā tiesa atzinusi, ka lietā ar esošajiem pierādījumiem nav apstiprinājies, ka apsūdzētā /pers. G/ darbības satur Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu un ka tiesa nekonstatē ne objektīvās, ne subjektīvās puses pazīmes apsūdzētā darbībās, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu, ja apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva, ir pamats taisīt attaisnojošu spriedumu (*sprieduma 39.lapa*). Šādi pretrunīgi tiesas atzinumi spriedumā neesot atzīstami par atbilstošiem Kriminālprocesa likuma 512.panta 1.daļā noteiktajam, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām. [1.2.] Rajona tiesa sprieduma motīvu daļā, precīzi norādot tiesas sēdē pārbaudīto pierādījumu saturu, esot nepareizi šos pierādījumus novērtējusi, proti, ar liecinieka /pers. R/ tiesā sniegtajās un Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tiesas sēdē pārbaudītajās liecībās ietvertajām ziņām par faktiem (*sprieduma 9.-10.lapa*) tiesa konstatējusi, ka līzinga ņēmējs nebija savlaicīgi veicis līzinga maksājumus, kas saskaņā ar līguma 8.2.2.punkta noteikumiem ir pamats vienpusēji atkāpties no līguma (*lietas 1.sējuma 10.-17.lapa*), par ko līzinga ņēmējam un galviniekam /pers. G/ 2009.gada 7.maijā tika nosūtīts paziņojums Nr.3-01/814, bet 2009.gada 5.augustā paziņojums Nr.1-05/784 par līzinga objekta nodošanu līzinga devēja valdījumā desmit dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas (*lietas 1.sējuma 32.-33.lapa*), kuru līzinga ņēmējs saņēmis 2009.gada 10.augustā, taču šīs prasības neizpildīja (*sprieduma 16.-17.lapa*). Ar šīm ziņām par faktiem tiesa arī konstatējusi, ka pēc 2009.gada 15.augusta līzinga objekts – transportlīdzeklis /TL marka/ – atradies līzinga ņēmēja valdes locekļa /pers. G/ prettiesiskā valdījumā, kurš pār svešu mantu bija nodibinājis faktisko varu, atstumjot tiesīgo personu – SIA „Parex līzings un faktorings", kas atbilst tiesu praksē atzītai krimināltiesību zinātnes atziņai, ka „piesavināšanās gadījumā manta sākotnēji atrodas personas likumīgā valdījumā, bet pēc tam, to paturot, pāriet personas nelikumīgā valdījumā" (*D.Mežulis. Īpašuma krimināltiesiskā aizsardzība. – Rīga: Biznesa Augstskola Turība, 2006, 273.lpp.*). Bez tam, ar liecinieka /pers. R/ liecībās ietvertām ziņām par faktiem, ka līzinga ņēmējam bija zināms par vienpusēju atkāpšanos no līguma un par pienākumu nodot automašīnu, taču tā kā SIA „NAKDA" bija interese saglabāt automašīnu, jo tā bija nepieciešama firmai (*sprieduma 9.-10.lapa*), tiesa arī konstatējusi, ka SIA „NAKDA" valdes loceklim /pers. G/ bija zināms par pienākumu nodot līzinga objektu līzinga devēja valdījumā, taču viņš to 2009.gada 5.augusta paziņojumā noteiktajā terminā neizdarīja, bet iepriekš noziedzīgi iegūto faktisko varu pār līzinga objektu izmantoja pēc saviem ieskatiem. Tāpat ar liecinieku /pers. L/ (*sprieduma 11.-12.lapa*), /pers. O/ (*sprieduma 14.-15.lapa*), /pers. P/ (*sprieduma 1.-14.lapa*) un /Valsts amatpersona/ (*sprieduma 10.-11.lapa*) pirmās instances tiesā sniegtajās un Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tiesas sēdē pārbaudītajās liecībās ietvertajām ziņām par faktiem tiesa konstatējusi, ka /pers. G/ līzinga devēja pilnvarotajām personām – SIA „CITY LAW AND FINANCE" debitoru menedžerei /pers. L/ vairākkārt atteicās atdot automašīnu, SIA „LAW CAPITAL" amatpersonai /pers. O/ pēc iepazīšanās ar viņa pilnvarām atteicās atdot automašīnu, lika šķēršļus automašīnas pārņemšanai, uzaicinot pašvaldības policijas darbinieku /Valsts amatpersona/, kurš atsakoties iepazīties ar dokumentiem iestājās par automašīnas nodošanu tikai uz tiesas lēmuma pamata, bet liecinieka izsauktie valsts policijas darbinieki sakarā ar /pers. G/ agresīvo uzvedību arī neatbalstīja automašīnas pārņemšanu un nekādā veidā nereaģēja, bet SIA „SILENCE" valdes loceklim /pers. Z/ atteicās labprātīgi atdot automašīnu, un to darbiniekam /pers. P/ izdevās pārņemt tikai 2011.gada 9.martā, iesaistot valsts policijas darbiniekus, kuri izpildīja Ogres rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša 2011.gada 7.marta lēmumu par kratīšanas izdarīšanu atrašanai un izņemšanai (*lietas 1.sējuma 88., 89.-98., 100.lapa*). [1.3.] Nepareizi novērtējot iepriekš norādītās ziņas par faktiem, lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītos rakstveida pierādījumus un dokumentus (*sprieduma 15.lapa*) un Kriminālprocesa likuma 449.panta 3.daļas kārtībā tiesas sēdēs pārbaudītos rakstveida pierādījumus un dokumentus (*sprieduma 15.-21.lapa*), tiesa nonākusi pie kļūdaina secinājuma, ka apsūdzētā /pers. G/ vainīgums Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma, tas ir, /pers. G/ ar finanšu līzinga līgumu Nr.1125 uzticētās un viņa pārziņā atrodošās svešas mantas – SIA „Parex līzings un faktorings" piederošās automašīnas /TL marka/ piesavināšanās izdarīšanā nav pierādīts (*sprieduma 3.lapa*). Izdarot šādu secinājumu, tiesa neesot vadījusies ne no iepriekš

norādītās tiesību doktrīnas atziņas, ne arī no sekojošām atziņām, ka „par piesavināšanos atzīstama sakarā ar dienestu, līgumu vai īpašu pilnvarojumu operatīvai rīcībai, pārvaldīšanai, piegādei, vai saglabāšanai uzticētas vai pārziņā nodotas mantas tīša, prettiesiska, bezatlīdzības izņemšana no cietušā īpašuma sfēras nolūkā to izmantot pēc saviem ieskatiem" (*D.Mežulis. Īpašuma krimināltiesiskā aizsardzība. – Rīga: Biznesa Augstskola Turība, 2006, 268.lpp.*) un ka „piesavināšanās ir tīša, prettiesiska un bezatlīdzības svešas mantas paņemšana no juridisku vai fizisku personu īpašuma vai valdījuma ar nolūku to paturēt vai izmantot savā vai citas personas labā, vai citādi rīkojoties ar to kā ar savu, kā rezultātā mantas īpašniekam vai valdītajam tiek nodarīts reāls materiāls zaudējums" (*V.Liholaja. Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija: Likums. Teorija. Prakse. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2007, 323.lapa*), bet, atsaucoties uz nepilnīgi citētās tiesnešu I.Radzevičas, P.Opincāna un A.Poļakovas atziņu 2015.gada 17.septembra lēmumā lietā SKK-265/2015 (*sprieduma 28.lapa*), ka „uzticētās mantas neatdošana pati par sevi vēl neliecina par tās piesavināšanos, jo ir jākonstatē mantas neatdošanas īpašais nolūks – iegūt svešu mantu, atstumjot tās īpašnieku. Savukārt nolūks ir patstāvīga noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses pazīme" (*2015.gada 17.septembra lēmuma 10.lapa*), tiesa neesot ņēmusi vērā, ka šī tiesas ieskatā būtiskā atziņa piemērojama tikai kontekstā ar minētajā tiesas lēmumā ietverto atsauci uz M.Lejas pētījumā „Krāpšanas aktuālie jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās" norādīto, proti, ka „no līguma izrietošas saistības neizpilde izdot mantu pati par sevi nav uzskatāma par piesavināšanās gribas izpausmes veidu. Šī pienākuma neizpildīšana nav pielīdzināma neizdotās mantas pievienošanai savas mantas sastāvam. Tāpēc jākonstatē papildu apstākļi, kas ļauj izdarīt secinājumu, ka mantas neizdošana ir tieši piesavināšanās izpausmes veids, piemēram, mantas lietošanas rezultātā būtiski mazināta tās vērtība, no īpašnieka slēpta mantas atrašanās vieta u.tml." (*M.Leja. Krāpšanas aktuālie jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 441.-442.lpp.*). Tā kā M.Lejas pētījumā norādīto „papildu apstākļu" uzskaitījums nav izsmeļošs un tie var būt arī citi pētījumā nenorādīti apstākļi, kas liecina par „piesavināšanās gribas izpausmi", tad tiesas secinājums, ka šādi papildu apstākļi nav konstatēti, atkārtoti atsaucoties jau uz sagrozīti un atrauti no konteksta citētu M.Lejas pētījuma atziņu, ka „proti, izšķirošs ir tas, ka persona veikusi tādas darbības, kas ļauj droši secināt, ka tā svešu mantu pievienojusi savai mantai, atstumjot īpašnieku" (*sprieduma 32.lapa*) *(apelācijas sūdzībā nav sniegts šā rajona tiesas secinājuma novērtējums)*. Faktiski spriedumā norādītā atziņa esot turpinājums atziņai par papildu apstākļu konstatēšanas nepieciešamību un esot izteikta sekojošā redakcijā: „(..), no īpašnieka slēpta mantas atrašanās vieta u.tml. Arī uz dažām dienām iznomātas automašīnas ilgstoša lietošana pēc nomas termiņa beigām un tai sekojoša automašīnas atstāšana attālā lielpilsētā praksē ir atzīta par piesavināšanos. Tātad izšķirošs ir tas, ka persona veikusi tādas darbības, kas ļauj droši secināt, ka tā svešu mantu pievienojusi savai mantībai, atstumjot īpašnieku." (*M.Leja. Krāpšanas aktuālie jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 442.lpp.*). [1.4.] Piekrītot M.Lejas pētījuma atziņai, ka, lai noteiktu mantas piesavināšanās izpausmes veidu, ir jākonstatē mantas neizdošanas papildu apstākļi, taču vienlaicīgi norādot, ka pētījums balstīts galvenokārt uz Vācijas, Austrijas, Šveices tiesu praksi un juridisko literatūru un līdz ar to nepieļaujot mehānisku atsaukšanos uz pētījuma atziņām. Rajona tiesa, iztiesājot krimināllietu pirmajā instancē no 2012.gada 15.augusta līdz 2018.gada 21.aprīlim septiņās tiesas sēdēs esot konstatējusi šos mantas neizdošanas papildu apstākļus, proti, vairākkārtēju atteikšanos nodot līzinga objektu īpašnieka pilnvarotajiem pārstāvjiem (*sprieduma 10.-11., 11.-12., 13., 14.-15., 22.lapa un lietas 1.sējuma 34., 125.-127., 158.-160.lapa*), jo tā nepieciešama firmai (*sprieduma 9.lapa un lietas 1.sējuma 67.-68.lapa*), aktīvu pretdarbību līzinga objekta pārņemšanai 2010.gada 17.februārī (*sprieduma 10.-11., 14.-15., 19., 22.lapa un lietas 1.sējuma 43., 135.-137., 158.-160.lapa*), līzinga objekta vērtības samazināšanos ilgstošas lietošanas rezultātā radīto defektu veidā, kas konstatēti 2011.gada 9.marta kratīšanas laikā (*sprieduma 13., 23., 34.lapa un lietas 1.sējuma 88., 89.-98., 100.lapa*), līzinga objekta atrašanos slēgtas, publiski nepieejamas teritorijas – /adrese/ – garāžā (*sprieduma 10., 13., 14., 19., 22., 33.lapa un lietas 1.sējuma 34., 43., 88., 89.-98., 100., 128.-130., 135.-137.lapa*), līzinga objekta ilgstošu lietošanu pēc saviem ieskatiem pēc vienpusējas atkāpšanās no līguma ar 2009.gada 15.maiju (*sprieduma 23.lapa un lietas 1.sējuma 28.-31.lapa*) līdz izņemšanas dienai 2011.gada 9.martā (*lietas 1.sējuma 89.-98., 100.lapa*), transportlīdzekļa tehniskās apskates neveikšanu pēc iepriekšējās apskates termiņa izbeigšanās, lai izvairītos no tā atsavināšanas sakarā ar līzinga devēja 2009.gada 3.septembrī CSDD pieteikto liegumu (*sprieduma 16., 21., 23.lapa un lietas 1.sējuma 23.-24.lapa; 2.sējuma 100.-101., 118.-139.lapa*), kas kopumā un savstarpējā sakarībā esot pietiekami piesavināšanās gribas izpausmes noteikšanai un subjektīvās puses pazīmju esamības apsūdzētā darbībās pastāvēšanai. [1.5.] Attaisnojošo spriedumu tiesa, acīmredzot, saskatot līzinga objekta patvaļīgu lietošanu pēc vienpusējas atkāpšanās no līguma, esot pamatojusi arī ar neprecīzi citētu atsauci uz P.Minca atziņu (*sprieduma 32.lapa, sk. M.Leja. Krāpšanas aktuālie jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 440.lpp.*), taču neesot ņēmusi vērā citu profesora P.Minca vispāratzītu atziņu, ka „uzticētas kustamas lietas piesavināšanās prezumē ne tikai vispār civilo pienākumu pārkāpšanu atdot pēc piederības, bet arī sevišķā tiesiskā pamata aizskaršanu, pēc kura manta atrodas vainīgā valdīšanā" *(P.Mincs. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. – Rīga: Latvijas Universitāte, 1939, 352.lpp.)*, un tādējādi neesot pareizi novērtējusi konstatētos automašīnas /TL marka/ neizdošanas papildu apstākļus un neesot saskatījusi, ka apsūdzētais pēc 2009.gada 15.augusta nodibinājis faktisko varu pār līzinga objektu, atstumjot tiesīgo personu, un turpmāk līdz 2011.gada 9.martam izmantojis iepriekš noziedzīgi iegūto faktisko varu pēc saviem ieskatiem savās saimnieciskajās interesēs un pretēji mantas īpašnieka gribai. [1.6.] Tiesa ieskatījusi, ka „visi faktiskie notikumi un faktiskā /pers. G/ rīcība, kāda tā izriet no ziņām par faktiem šajā lietā pārbaudītajos pierādījumos, kas vērtēti šajā spriedumā, liecina tikai un vienīgi par civiltiesisku deliktu, turklāt tādu, kas nesasniedz krimināltatbildības pamatu" (*sprieduma 38.lapa*). Izdarot šādu secinājumu, tiesa neesot vadījusies no Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse lietās par krāpšanu. 2008/2009" atziņas, ka „privāto tiesību un publisko tiesību atbildība nav savstarpēji pakārtota. Fakts, ka persona par nodarījumu saukta vai var tikt saukta pie civiltiesiskās vai komerctiesiskās atbildības, nenozīmē, ka izdarītais nevar tikt atzīts arī par noziedzīgo vai administratīvo pārkāpumu,, (*sk. apkopojuma 9.lapa*) un nonākusi pretrunā ar tiesas izmeklēšanā konstatēto, ka iespējamais „civiltiesiskais delikts" ir jau likumā noteiktajā kārtībā izlemts 2012.gada 12.septembrī (*sprieduma 37.lapa un lietas 1.sējuma 61.-64.lapa; 2.sējuma 10.-11., 12.lapa*). Bez tam, atbilstoši nodibinātai un Augstākās tiesas atzītai tiesu praksei „krimināltatbildība var iestāties arī par civiltiesisku deliktu, ja tā kaitīguma pakāpe sasniedz krimināltatbildības nosacījumu" (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2009.gada 22.maija lēmuma 24.punkts*). Nepamatots esot arī tiesas secinājums, ka „SIA „Citadele līzings un faktorings" nebija likumīga pamata vērsties ar iesniegumu policijā tikai uz tā pamata, ka netiek veikti līzinga maksājumi un pēc līzinga devēja pieprasījuma netiek atdots līzinga objekts" (*sprieduma 38.lapa*). Līzinga devējs Kriminālprocesa likuma 369.panta 2.daļas 1.punkta kārtībā izmeklēšanas iestādē ar iesniegumu Nr.1-05/507 par kriminālprocesa uzsākšanu esot vērsies tikai 2010.gada 11.maijā un tikai tad, kad trim tās pilnvarotajām personām – SIA „CITY LAW AND FINANCE", SIA „LAW CAPITAL" un SIA „SILENCE" ilgstoši vairāk kā astoņu mēnešu laikā no prettiesiskas faktiskās varas pār līzinga objektu nodibināšanas dienas nebija izdevies līguma 9.1.punktā noteiktajā kārtībā pārņemt līzinga objektu īpašnieka valdījumā (*lietas 1.sējuma 8.-9.lapa*). Pie tam, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta 1.daļas noteikumiem kriminālprocesu veic sabiedrības interesēs neatkarīgi no tās personas gribas, kurai nodarīts kaitējums, izņemot par šā panta 2.daļā uzskaitītajiem nodarījumiem, tāpēc šāds tiesas secinājums neatbilstot arī Kriminālprocesa likuma 2.nodaļā deklarētajam kriminālprocesa pamatprincipam. Tāpat tiesa, piekrītot cietušā pārstāvja viedoklim, ka līguma 10.1.apakšpunktā paredzēto tiesību izmantošana nav līzinga devēja obligāts pienākums, nepamatoti secinājusi, ka līzinga devējam pēc 2009.gada 7.maija, 2009.gada 5.augusta paziņojumu un 2010.gada 5.marta brīdinājuma nosūtīšanas, nebija pietiekama pamata līzinga ņēmēja „faktisko rīcību vērtēt kā krimināli sodāmu vai saskatīt noziedzīgus nodomus" (*sprieduma 38.lapa*). Šāds tiesas secinājums esot pretrunā iztiesāšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem un Kriminālprocesa likuma 370.panta 1.daļā un 370.panta 2.daļā noteiktajam kriminālprocesa uzsākšanas iemeslam un pamatam. [2.] Nepamatots un neatbilstošs tiesību doktrīnas atziņām esot tiesas secinājums, ka „ar esošiem pierādījumiem nav apstiprinājies, ka apsūdzētā /pers. G/ darbības satur Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu"

(*sprieduma 39.lapa*). [2.1.] Tiesību doktrīnā esot nostiprinājies viedoklis, ka „lai atzītu kādu reālajā pasaulē izpaudušos personas darbību vai bezdarbību par krimināli kārtā sodāmu, ir jākonstatē tādu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums (noziedzīga nodarījuma objektīvā un subjektīvā puse), kas paredzēts Krimināllikuma Sevišķās daļas panta vai tā daļas (punkta) dispozīcijā kā attiecīgā nodarījuma sastāvs" *(U.Krastiņš. Eventuāls nodoms vai netiešs nodoms. Jurista Vārds, 01.11.2016./Nr.44(947), 14.lpp.)*. Piesavināšanās ir svešas kustamas mantas prettiesiska iegūšana, ja to izdarījusi persona, kurai šī manta uzticēta vai kuras pārziņā tā atradusies, un šī persona izmanto savu pilnvarojumu attiecībā pret uzticēto mantu. Neesot apstrīdams, ka 2006.gada 5.oktobrī /pers. G/, parakstot līzinga objekta nodošanas apliecinājumu Nr.1125, ir pieņēmis līzinga objektu /TL marka/ faktiskajā valdījumā un turējumā (lietošanā) (*lietas 1.sējuma 22.lapa*), pamatojoties uz 2006.gada 5.oktobrī starp viņu kā SIA „NAKDA" rīkotājdirektoru un SIA „Parex līzings un faktorings" noslēgto finanšu līzinga līgumu Nr.1125 (*lietas 1.sējuma 10.-17.lapa*) un ka kopš 2006.gada 5.oktobra šī līzinga devējam piederoša kustamā manta – automašīna /TL marka/ /pers. G/ tika uzticēta un atradās viņa pārziņā un likumiskā valdījumā uz līgumisko attiecību pamata. Piesavināšanās esot materiāla sastāva noziegums un tas ir pabeigts ar prettiesiskā valdījuma rašanās brīdi, kad persona ar nelikumīgā valdījuma brīdi rīkojas ar viņam uzticēto mantu pēc saviem ieskatiem. Lietā neesot strīda, ka saskaņā ar līzinga devēja 2009.gada 5.augusta paziņojumā Nr.1-05/784 noteikto par līzinga objekta nodošanu līzinga devēja valdījumā desmit dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas (*lietas 1.sējuma 32.-33.lapa*), kuru līzinga ņēmējs saņēma 2009.gada 10.augustā, un paziņojumā noteiktajā termiņā līzinga objektu līzinga devēja valdījumā nenodeva un nenogādāja pilnvarotajam pārstāvim SIA „Konsultatīvā sabiedrība „CONVENTUS"", prettiesiskā valdījuma pār līzinga objektu /TL marka/ rašanās brīdis iestājies 2009.gada 15.augustā, kad /pers. G/ ar viņam uzticēto svešu mantu rīkojās pēc saviem ieskatiem. Piesavināšanās esot noziegums, kuru izdara ar tiešu nodomu. Saskaņā ar krimināltiesību doktrīnas atziņām „noziedzīgs nodarījums atzīstams par izdarītu ar tiešu nodomu, ja persona apzinājusies savas darbības vai bezdarbības kaitīgumu un to apzināti veikusi vai pieļāvusi (pieļaušana attiecas uz bezdarbību – uzliktā pienākuma neveikšanu)". Un tā kā „personas psihiskā attieksme pret darbību vai bezdarbību vienmēr ir tīša, jo tā ir apzināta un gribas vadīta cilvēka rīcība" un „ja personas psihiskā attieksme pret kaitīgajām sekām ir tīša (vismaz netiešs nodoms, tad viss noziedzīgais nodarījums kopumā atzīstams par izdarītu ar nodomu (tīši)" *(U.Krastiņš. Vēl un vēlreiz par vainu salikta sastāva noziedzīgos nodarījumos. Jurista Vārds, 04.11.2014./Nr.43(845), 11.lpp.)*, tad /pers. G/ apzināti, neizpildot līzinga devēja likumisko prasību par līzinga objekta nodošanu, prettiesiski to paturēja savā valdījumā un tādējādi ieguva svešu mantu un izmantoja to pēc saviem ieskatiem SIA „NAKDA" saimnieciskām un savām vajadzībām, pat, izmantojot automašīnu /TL marka/ ceļu satiksmē 2009.gada 20.decembrī un 31.decembrī bez veiktas tehniskās apskates un pārkāpjot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{24}$panta 1.daļas prasības (*sprieduma 29.lapa*), līdz 2011.gada 9.martam, kad, pamatojoties uz Ogres rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša 2011.gada 7.marta lēmumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa darbinieki kratīšanas laikā automašīnu /TL marka/ izņēma no slēgtas garāžas /adrese/ un nodeva glabāšanā līzinga devēja pilnvarotam pārstāvim /pers. P/ (*sprieduma 20.lapa*). [2.2.] Attaisnojošo spriedumu tiesa pamatojusi arī ar to, ka /pers. G/ „nebija nolūka iegūt svešu mantu savā īpašumā", taču šāds attaisnošanas pamats neatbilstot tiesību doktrīnas atziņai, ka „tam, vai, piesavinoties mantu, t.i., iekļaujot (pievienojot) to savai mantībai, vainīgā persona paaugstinājusi savas mantības vērtību, respektīvi, vai vēlējusies prettiesiski iedzīvoties, nav nozīmes. Pietiekoši, ja, iegūstot mantu, persona vēlas nodibināt īpašnieka statusam pielīdzināmu faktisko varu pār mantu" (*M.Leja. Krāpšanas aktuālie jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 466.lpp.*), tāpēc šīs lietas iztiesāšanas gaitā esot tikušas konstatētas visas /pers. G/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes, tostarp arī objektīvā un subjektīvā puse *(lietas 2.sējuma 219.-221.lapa)*.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore un cietušās pārstāvis iesniegto apelācijas protestu un iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, bet apsūdzētais /pers. G/ un viņa aizstāvis apelācijas protestu un apelācijas sūdzību neatzina un lūdza atstāt pirmās instances tiesas spriedumu negrozītu.

Cietušās pārstāvis /pers. F/ apelācijas instances tiesā liecināja, ka apelācijas sūdzībā norādītos motīvus pirmās instances tiesas sprieduma pārsūdzēšanai uztur pilnībā. Pamatojoties uz 2006.gada 4.oktobra juridiskās personas pieteikumu līzinga darījumam, kuru bija parakstījis SIA „NAKDA" pārstāvis /pers. G/, 2006.gada 5.oktobrī starp SIA „Parex līzings un faktorings", pašreiz SIA „Citadele līzings un faktorings", un SIA „NAKDA" tās pārstāvja un rīkotājdirektora personas vārdā ticis noslēgts finanšu līzinga pirkuma līgums Nr.1125 par līzinga ņēmēja izvēlētā līzinga objekta automašīnas /TL marka/ ar šasijas numuru /numurs/ iegādi un šā līzinga objekta nodošanu līzinga ņēmējam turējumā un lietošanā, par ko ticis sastādīts līzinga nodošanas – pieņemšanas akts, kuru parakstījis līzinga ņēmēja pilnvarotā persona /pers. G/. Saskaņā ar līguma noteikumiem 1.3.punktu līzinga objekts automašīna /TL marka/ bijusi līzinga devēja īpašums līdz brīdim, kad līzinga ņēmējs pilnībā izpilda visas no līguma izrietošās saistības. Līzinga objekts automašīna /TL marka/ tikusi nodota līzinga ņēmēja pārstāvim 2006.gada 5.oktobrī, tas ir, tajā pašā dienā, kad noslēgts līzinga līgums, ar līzinga nodošanas apliecinājumu Nr.1125 faktiskajā valdījumā, turējumā un lietošanā. Automašīnas saņemšanu uz šī te līzinga objekta nodošanas apliecinājuma /pers. G/ apliecinājis ar savu parakstu, ka viņš šo līzinga objektu ir pieņēmis faktiskajā valdījumā, turējumā un lietošanā. Ceļu satiksmes drošības direkcijā līzinga objekts ticis reģistrēts uz SIA „Parex līzings un faktorings" kā īpašnieka vārda, bet līzinga objekta turētājs tehniskajā pasē norādīta SIA „NAKDA". Ar 2009.gada maiju SIA „NAKDA" pārtraukusi veikt līzinga līgumā noteiktos maksājumus un līdz ar to pārkāpusi līguma 1.4.punkta, 5.5.punkta un 5.8.punkta noteikumus. 2009.gada 7.maijā Sabiedrība nosūtījusi līzinga ņēmējam uz līgumā norādīto adresi, kurā viņam bijis pienākums būt sasniedzamam, paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2009.gada 15.maiju, brīdinot par to, ka līzinga devējam ir tiesības saskaņā ar līguma 1.9.punkta noteikumiem; ja līzinga objekts netiek nodots un netiek samaksāts parāds līdz noteiktajam paziņojumā norādītajam termiņam, tad līzinga devējs ir tiesīgs pārņemt līzinga objektu savā valdījumā. Norādītajā termiņā līzinga ņēmējs SIA „NAKDA" līzinga objektu neesot nogādājis norādītajā nodošanas vietā, neesot nodevis līzinga devēja valdījumā, līdz ar to Sabiedrība uzticējusi trim sadarbības partneriem, sākotnēji SIA „CITY LAW AND FINANCE", pēc tam SIA „LAW CAPITAL" un visbeidzot SIA „SILENCE" pārņemt līzinga objektu, taču šo sadarbības partneru darbības, kas bijušas vērstas uz objekta pārņemšanu, bijušas nesekmīgas. Līzinga objektu Sabiedrībai izdevies pārņemt, tikai pateicoties tam, ka valsts policija, veicot kratīšanu, līzinga ņēmēja atrašanās vietā izņēmusi šo līzinga objektu un nodevusi Sabiedrības valdījumā. Automašīna /TL marka/ tikusi reģistrēta kā SIA „Parex līzings un faktorings" īpašums, bet kā turētājs norādīts SIA „NAKDA" līdz pat brīdim, kamēr DNB neiestājies īpašnieka vietā. Tad, kad DNB un /pers. G/ dzēsis šo līzinga objekta vērtību, automašīna tikusi reģistrēta jau kā, ja nemaldoties, akciju sabiedrības „DNB" īpašums, jo /pers. G/ tur turpinājis maksāt līzinga maksājumus, tikai jau citai līzinga kompānijai. Ar vienpusēju atkāpšanos, ko izmantojusi SIA „Citadele līzings un faktorings", līgums automātiski izbeidzies. Saistībā ar SIA „NAKDA" celto civiltiesisko prasību, vai SIA „Citadele līzings un faktorings" cēlusi kādu pretprasību, viņam neesot zināms, jo neesot piedalījies šī civiltiesiskā strīda risināšanā. Pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem kļuvis zināms, kad policija izņēmusi līzinga objektu, tam konstatēti bojājumi, cik atceroties, pārņemšanas nodošanas aktā bijis norādīts stikla bojājums, kaut kādas buktes. Viņam neesot zināms, vai dokumentāli noformēts, pierādīts, kādos apstākļos šie bojājumi radušies. Viņa ieskatā brīdis, kad /pers. G/ piesavinājās mantu, bijis ar vienpusējas atkāpšanās no līguma brīža 2009.gada 15.maijā, kad /pers. G/ bijis pienākums nodot līzinga objektu likumīgā īpašnieka valdījumā.

Savukārt apsūdzētais /pers. G/ apelācijas instances tiesas sēdē izmantoja tiesības neliecināt.

*Pārbaudījusi pierādījumus lietā, izvērtējusi apelācijas protestā un apelācijas sūdzībā minētos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams pilnībā.*

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. G/ ir vainīgs viņam inkriminētajā nodarījumā, un, ievērojot pirmās instances un apelācijas instances tiesas sēdē uzturēto valsts apsūdzību, konstatē šādus lietas apstākļus:

*/pers. G/ izdarīja viņa pārziņā esošas svešas mantas prettiesisku iegūšanu (piesavināšanos) lielā apmērā, kas notika šādos apstākļos:*

/pers. G/, būdams SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs un galvotājs, 2006.gada 5.oktobrī noslēdza finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumu Nr.1125 (turpmāk – līgums), saskaņā ar kuru SIA „Parex līzings un faktorings" (šobrīd SIA „Citadele līzings un faktorings") (turpmāk arī Sabiedrība) kā līzinga devējs apņēmās iegādāties SIA „NAKDA" norādīto līzinga objektu – automašīnu /TL marka/ (turpmāk arī līzinga objekts), VIN /numurs/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, – un pēc līzinga objekta iegādes nodot to SIA „NAKDA" lietošanā. Līzinga objekta nodošanu apstiprina līzinga objekta nodošanas apliecinājums Nr.1125, ko parakstīja SIA „NAKDA" rīkotājdirektors /pers. G/.

Sabiedrība piešķīra SIA „NAKDA" tiesības lietot līzinga objektu saskaņā ar līguma noteikumiem. Līgumā ir noteikts, ka SIA „NAKDA" apņemas samaksāt Sabiedrībai visus līgumā noteiktos maksājumus saskaņā ar līguma noteikumiem. Līgumam ir pievienots Maksājuma grafiks, kurš paredz ikmēneša maksājumu kārtību par labu Sabiedrībai visu līgumā noteikto laiku no 2006.gada 5.oktobra līdz 2013.gada 30.oktobrim. Turklāt līguma 1.3.punktā ir noteikts, ka līzinga objekts ir SIA „Citadele līzings un faktorings" īpašums līdz brīdim, kad SIA „NAKDA" būs izpildījusi visas ar līgumu uzņemtās saistības. Ceļu satiksmes drošības direkcijā līzinga objekta – automašīnas /TL marka/, VIN /numurs/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, – īpašnieks ir reģistrēta Sabiedrība, bet kā turētājs – SIA „NAKDA".

Līguma 8.2.punktā ir noteikts, ka Sabiedrība ir tiesīga vienpusēji atkāpties no līguma, ja SIA „NAKDA" kavē jebkuru līgumā noteikto maksājumu ilgāk par 30 (trīsdesmit) dienām.

SIA „NAKDA" nebija apmaksājusi atbilstoši līgumam Sabiedrības izrakstītos rēķinus: Nr.1125-29; Nr.1125-30; Nr.1125-31 un aprēķinātos līgumsodus. Sabiedrība nosūtīja 2009.gada 7.maijā SIA „NAKDA" paziņojumu Nr.3-01/814 par vienpusēju atkāpšanos no līguma, piedāvājot izpirkt līzinga objektu. Paziņojumā minētās prasības SIA „NAKDA" neizpildīja, un 2009.gada 5.augustā Sabiedrība nosūtīja paziņojumu Nr.1-05/784 par līzinga objekta – automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, – nodošanu līzinga devēja valdījumā 10 dienu laikā, norādot, ja SIA „NAKDA" nav iespējams nodot līzinga objektu norādītajā laikā un vietā, par to rakstiski informēt Sabiedrību 10 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas. Noteiktajā laikā līzinga objektu SIA „NAKDA" nenodeva Sabiedrības valdījumā un nepaziņoja par līzinga objekta atrašanās vietu.

Līguma 9.1.punktā ir noteikts, ja līdz dienai, kad līzinga devējs saskaņā ar līguma noteikumiem vienpusēji atkāpjas no līguma, vai līdz līzinga beigu datumam līzinga ņēmējs nav veicis visus līguma otrās daļas 5.16.punktā paredzētos maksājumus, tad līzinga devējs pats ir tiesīgs nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, ja tas nav izdarīts iepriekš, vai pieprasīt līzinga ņēmējam nodot to līzinga devējam. Līzinga ņēmējam ir pienākums nogādāt līzinga objektu līzinga devējam 10 dienu laikā no līzinga devēja attiecīgā paziņojuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam uz šajā paziņojumā norādīto vietu, vienlaicīgi nododot dokumentus un visu atslēgu komplektus.

Sabiedrība uzdeva tās pilnvarotajai personai SIA „CITY LAW AND FINANCE" noteikt objekta atrašanās vietu un pārņemt līzinga objektu Sabiedrības valdījumā. Veicot darbības līzinga objekta pārņemšanai, laika periodā no 2009.gada 3.jūnija līdz 2009.gada 11.augustam Sabiedrības pārstāvis vairākkārt telefoniski sazinājās ar /pers. G/ par līzinga objekta nodošanu Sabiedrības pārstāvim. 2009.gada 11.augustā SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs /pers. G/ telefonsarunā Sabiedrības pārstāvim paziņoja, ka līzinga objektu neatdos un tas atrodas slēgtā privātā teritorijā, un transportlīdzeklim klāt Sabiedrības pārstāvis netiks. Sabiedrības pārstāvis informēja Sabiedrību par līzinga objekta pārņemšanas neiespējamību.

Sabiedrība uzdeva tās pilnvarotai personai SIA „LAW CAPITAL" Sabiedrības vārdā veikt visas nepieciešamās darbības īpašuma pārņemšanai un novietošanai Sabiedrības norādītajā vietā. Veicot darbības līzinga objekta pārņemšanai, 2010.gada 3.februārī Sabiedrības pārstāvis telefoniski sazinājās ar /pers. G/ par līzinga objekta nodošanu. Taču /pers. G/ izvairījās no atbildes sniegšanas.

2010.gada 17.februārī Sabiedrības pārstāvis brauca uz /adrese/meklēt līzinga objektu. Ceļa posmā Ogre-Ikšķile pie servisa Sabiedrības pārstāvis ieraudzīja līzinga objektu un apstājās. Sabiedrības pārstāvis uzrādīja /pers. G/ dokumentus un izskaidroja, ka līzinga objekts jānodod pārstāvim. /pers. G/piekrita un lūdza ar līzinga objektu aizvest mantas līdz savai dzīves vietai /adrese/.Ierodoties mājās „/Nosaukums/", /pers. G/ ar līzinga objektu iebrauca mājas pagalmā. Sabiedrības pārstāvis uzsāka sastādīt pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.1125, bet /pers. G/atteicās nodot līzinga objektu Sabiedrības pārstāvim un parakstīt sastādīto aktu. Šādos apstākļos Sabiedrības pārstāvim neizdevās atsavināt līzinga objektu.

2010.gada 5.martā Sabiedrība nosūtīja SIA „NAKDA" un /pers. G/atkārtotu brīdinājumu par automašīnas nodošanu SIA „Citadele līzings un faktorings", bet /pers. G/ to neizpildīja.

/pers. G/ kā SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs, persona, kurai uzticēta un kuras pārziņā atradās Sabiedrības manta, apdraudēja juridiskās personas mantiskās intereses, laika posmā no 2009.gada 19.jūnija pilnībā pārtrauca veikt maksājumus Sabiedrībai. Nolūkā iegūt svešu mantu /pers. G/ neatdeva un ilgstoši (jau no 2009.gada 3.jūnija) atteicās nodot līzinga objektu Sabiedrībai, neinformējot par automašīnas atrašanās vietu, bet izmantoja pēc saviem ieskatiem, to ekspluatējot. Automobiļa ekspluatācijas rezultātā ir bojāta automašīnas virsbūve un stikls, samazinot tās vērtību. /pers. G/ neizdeva līzinga objektu tā īpašniekam un noslēpa māju „/Nosaukums/" garāžā, tādējādi atstumjot automašīnas „/TL marka/" īpašnieku, un prettiesiski piesavinājās viņa pārziņā atrodošos svešu mantu, SIA „Citadele līzings un faktorings" īpašumā esošu automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, 27.264,71 *euro* (Ls 19.161,75) vērtībā līdz 2011.gada 9.martam, kad no /pers. G/nelikumīga valdījuma un deklarētās dzīvesvietas /adrese/ garāžas līzinga objektu izņēma VP RRP Ogres iecirkņa Kriminālpolicijas darbinieki un nodeva Sabiedrības pilnvarotam pārstāvim – SIA „SILENCE" darbiniekam.

*Ar šādām darbībām /pers. G/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta 3.daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam).*

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētā vainīgums tiesas kolēģijas norādītajā apjomā ir pierādīts ne vien ar cietušā pārstāvja, bet arī ar liecinieku liecībām, lietā esošiem rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kā arī ar visiem pārējiem kriminālprocesā iegūtajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar cietušās SIA „Citadele līzings un faktorings" pārstāvja /pers. F/pirmās instances tiesā sniegto liecību 2006.gada 5.oktobrī noslēgtajā finanšu līzinga līgumā Nr.1125, kur līzinga objekts – automašīna „/TL marka/", līzinga ņēmējam un līzinga devējam tikusi noteikta virkne pienākumu. Saskaņā ar līguma 1.3.punktu līzinga objekts ir līzinga devēja īpašums līdz brīdim, kad līzinga ņēmējs ir izpildījis visas savas no šā līguma izrietošās saistības. Līgumā norādīts, ka līzinga ņēmējs apņemas veikt komisijas maksas un pirmās iemaksas samaksu saskaņā ar līzinga devēja izrakstīto rēķinu. Būtisks esot līguma 8.2.punkts, kas noteicis, ka līzinga devējs ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt saskaņā ar līgumā aprēķināto, bet līzinga devējam nesamaksāto maksājumu pilnīgu samaksu, nosūtot līzinga ņēmējam paziņojumu līgumā noteiktajā kārtībā ne mazāk kā 7 dienas iepriekš, ja iestājies jebkurš no šādiem apstākļiem: līzinga ņēmējs nav termiņā izpildījis līguma 2.daļas 2.2.1. un 2.2.15.punktā noteiktās saistības un nav tās izpildījis arī 14 dienu laikā pēc līzinga devēja attiecīga atgādinājuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam; līzinga ņēmējs kavē līgumā paredzētu maksājumu ilgāk par 30 dienām; līzinga ņēmējs nepilda jebkuru no līguma 2.daļas 2.2.apakšpunktā vai 4.punktā noteiktajām līzinga ņēmēja saistībām un neizpilda attiecīgo saistību vai nenovērš saistību neizpildes rezultātā radušos līguma noteikumu pārkāpumu 10 dienu laikā pēc līzinga devēja attiecīga atgādinājuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam. Līguma 9.1.punktā noteikts, ja līdz dienai, kad līzinga devējs saskaņā ar līguma noteikumiem vienpusēji atkāpjas no līguma vai līdz līzinga beigu datumam līzinga ņēmējs nav veicis visus līguma 2.daļas 5.16.apakšpunktā paredzētos maksājumus, tad līzinga devējs ir tiesīgs pats nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, ja tas nav izdarīts iepriekš, vai pieprasīt līzinga ņēmējam nodot to līzinga devējam. Līzinga ņēmējam ir pienākums nogādāt līzinga objektu līzinga devējam 10 dienu laikā no līzinga devēja attiecīgā paziņojuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam uz šajā paziņojumā norādīto vietu,

vienlaicīgi nododot līzinga devējam līzinga objekta dokumentus un visus atslēgu komplektus. 2009.gada 5.augustā līzinga ņēmējam ir nosūtīts paziņojums Nr.1-05/784 par līzinga objekta nodošanu līzinga devēja valdījumā. SIA „Citadele līzings un faktorings" noslēgti līgumi ar uzņēmējsabiedrībām, kas nodarbojas ar līzinga objektu pārņemšanu, ja tiek pārkāptas līzinga līguma prasības. 2009.gada 31.augustā iesniegts ziņojums jeb atskaite, no kuras redzams, ka SIA „CITY LAW AND FINANCE" neizdevās pārņemt līzinga objektu un nogādāt līzinga devēja norādītajā vietā. 2010.gada 17.februārī līzinga objektu izrādītās pretestības dēļ pārņemt nevarējusi arī otra uzņēmējsabiedrība – SIA „LAW CAPITAL". Neesot informācijas, ka /pers. G/ būtu vēlējies procesa laikā samaksāt automašīnas vērtību vai atsākt maksāt līzinga apmēru. Pēc 2009.gada 7.maija paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2009.gada 15.maiju esot fiksēti maksājumi par līguma objektu. Saskaņā ar grāmatvedības sagatavoto pārskatu pēdējais maksājums no SIA „NAKDA" par līguma objektu veikts 2009.gada 18.jūnijā. Saskaņā ar grāmatvedības uzziņu saistību summa Ls 19.161,75 (27.342,54 *euro*) neesot mainījusies kopš līgumisko attiecību pārtraukšanas. Līzinga līgums saucas nomas pirkuma līzings, un viņš nevērtē šo līgumu no likuma viedokļa, lai atbildētu uz jautājumu, vai Civillikums atļauj iznomātājam patvaļīgi izņemt iznomāto objektu. Bet saskaņā ar līgumu bijušas tiesības izņemt automašīnu, ja viena puse līgumu nepilda. Viņam neesot zināmi fakti par to, ka būtu kāds vērsies tiesā, lai civiltiesiski apstrīdētu līguma nosacījumus. /pers. G/ pārkāpis līguma 9.1.apakšpunktā noteikto, neatdodot līguma objektu īpašniekam, bet rīkojās ar automašīnu īpašnieka vietā. Tad, kad /pers. G/ bijis pienākums atdot automašīnu, viņš to neesot izpildījis ne no līguma izrietošo pienākumu, ne pēc sadarbības partneru lūguma, un izmantojis automašīnu pēc saviem ieskatiem. Piesavināšanās izpaudusies tā, ka /pers. G/ nodibinājis faktisko varu pār līzinga objektu, atstumjot tiesīgo personu – līzinga devēju. Līzinga devējs neesot ticis pie automašīnas. Sakarā ar aizliegumu realizēt līzinga objektu /pers. G/ neesot varējis to realizēt likumā noteiktā ceļā, bet viņam bijusi brīva rīcība šo objektu realizēt nelikumīgā kārtā, jo automašīna atradusies pie /pers. G/. Lai pārņemtu automašīnu no līzinga ņēmēja, līzinga devējs rīkojies ar līzinga devēja starpniekiem. Arī starpnieka sazvanīšanās ar /pers. G/ esot pietiekama, lai atgūtu līzinga objektu. Līzinga devējs vērsies policijā 2010.gada 11.maijā, jo ilgstoši neesot izdevies likumīgā ceļā atgūt līzinga objektu. Civiltiesiski risināt šo strīdu bijis nepieņemami, jo tiesas process ilgst gadiem. Savukārt līguma darbība tiekot turpināta, ja visas prasības pēc paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no līguma tiek izpildītas. Krimināltiesiski prettiesisks valdījums kļūstot ar neatdošanas brīdi. Brīdinājumā esot teikts, ka saskaņā ar līguma nosacījumiem SIA „Parex līzings un faktorings" būs tiesības nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā un nodot lietu piedziņai piespiedu kārtā. Tā kā automašīnas īpašnieks ir SIA „Citadele līzings un faktorings", bet īpašniekam neatdod īpašumu, prettiesiski to aiztur, tās esot krimināltiesiskas attiecības, jo tā ir piesavināšanās. SIA „Citadele līzings un faktorings" neesot pamata prasīt kaitējuma atlīdzību, jo /pers. G/ ir atlīdzinājis pilnā apmērā līzinga devējam radītos zaudējumus, piesaistot citu finansētāju *(lietas 1.sējuma 213.-218.lapa; 2.sējuma 28.-29., 103.-105., 209.lapa)*.

No SIA „Parex līzings un faktorings" Valsts policijai adresētā 2010.gada 11.maija iesnieguma par krimināļprocesa uzsākšanu redzams, ka, veicot Sabiedrībai piederošo līzinga objektu izņemšanu no klienta – parādnieka valdījuma, SIA „Parex līzings un faktorings" konstatējusi tai piederošas mantas piesavināšanās pazīmes, jo SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētāja un finanšu līzinga līguma Nr.1125 galvotāja /pers. G/personā, ar kuru 2006.gada 5.oktobrī noslēgts finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgums Nr.1125 par automašīnu „/TL marka/", VIN /numurs/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, nebija apmaksājusi trīs saskaņā ar šo līgumu izrakstītos rēķinus, pēdējo maksājumu no minētā līguma izrietošo saistību izpildei ieskaitot Sabiedrības norēķinu kontā 2009.gada 24.jūlijā. Turklāt SIA „NAKDA" neesot izmantojusi 2009.gada 7.maijā paziņojumā Nr.3-01/814 minēto piedāvājumu izpirkt līzinga objektu, kā arī neesot izpildījusi 2009.gada 5.augustā Sabiedrības nosūtītajā paziņojumā Nr.1-05/784 norādīto prasību 10 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas nodot līzinga objektu Sabiedrības valdījumā vai rakstiski informēt Sabiedrību par to, ja šādu prasību nav iespējams izpildīt. Sabiedrības uzdevumu tās pilnvarotajai personai SIA „CITY LAW AND FINANCE" noteikt līzinga objekta atrašanās vietu un pārņemt līzinga objektu Sabiedrības valdījumā izpildīt neesot izdevies, jo /pers. G/ paziņojis, ka līzinga objektu nekādā gadījumā neatdos. Arī 2010.gada 5.martā SIA „NAKDA" un /pers. G/ atkārtoti nosūtītajā brīdinājumā Nr.1-05/298 Sabiedrības minētās prasības nokārtot parāda saistības līdz 2010.gada 15.martam vai nekavējoties nodot līzinga objektu Sabiedrības valdījumā, neesot izpildītas ne noteiktajā termiņā, ne noteiktajā apjomā. Uz iesnieguma sagatavošanas dienu pārņemt līzinga objektu Sabiedrības valdījumā neesot izdevies un kopējais parāds saskaņā ar līgumu esot Ls 19.216,43 vērtībā (vai 27.342,54 *euro*) *(lietas 1.sējuma 8.-9.lapa)*.

No 2006.gada 5.oktobra SIA „Parex līzings un faktorings" finanšu līzinga līguma Nr.1125 kopijas redzams, ka līgums noslēgts starp līzinga devēju SIA „Parex līzings un faktorings" un līzinga ņēmēju SIA „NAKDA", galvotājs /pers. G/, līzinga objekts automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, līzinga objekta pirkuma cena 57.193,00 *euro*, pirmā iemaksa 17.157,90 *euro*, komisijas maksa 857,90 *euro*. Līgumā norādīts līguma priekšmets, līzinga devēja un līzinga ņēmēja tiesības un pienākumi, apdrošināšana, maksājumu veikšanas kārtība, īpašie noteikumi, līguma izbeigšana pirms termiņa, strīdu un domstarpību izskatīšanas kārtība, noslēguma noteikumi. Līguma 1.2.punktā noteikts, ka saskaņā ar pušu vienošanos uzskatāms, ka līzinga objekts tiek nodots līzinga ņēmēja faktiskajā valdījumā un turējumā (lietošanā), bet 1.3.punktā norādīts, ka līzinga objekts ir līzinga devēja īpašums līdz brīdim, kad līzinga ņēmējs ir izpildījis visas savas no šī līguma izrietošās saistības. Saskaņā ar līguma 8.2.2.punktā noteikto līzinga devējs ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no līguma, ja līzinga ņēmējs kavē līgumā noteikto maksājumu ilgāk par 30 (trīsdesmit) dienām. Līguma 9.1.punktā ir noteikts, ja līdz dienai, kad līzinga devējs saskaņā ar līguma noteikumiem vienpusēji atkāpjas no līguma, vai līdz līzinga beigu datumam līzinga ņēmējs nav veicis visus līguma otrās daļas 5.16.punktā paredzētos maksājumus, tad līzinga devējs pats ir tiesīgs nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, ja tas nav izdarīts iepriekš, vai pieprasīt līzinga ņēmējam nodot to līzinga devējam. Līzinga ņēmējam ir pienākums nogādāt līzinga objektu līzinga devējam 10 dienu laikā no līzinga devēja attiecīgā paziņojuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam uz šajā paziņojumā norādīto vietu, vienlaicīgi nododot dokumentus (t.sk. reģistrācijas apliecību un līzinga objekta apdrošināšanas polises) un visu atslēgu komplektus *(lietas 1.sējuma 10.-17.lapa)*.

No galvojuma Nr.1125 kopijas redzams, ka /pers. G/ kā galvinieks uzņēmies saistību atbildēt līzinga devējam kā pats parādnieks par līzinga ņēmēja saistībām, kas nodibinātas ar 2006.gada 5.oktobra SIA „Parex līzings un faktorings" finanšu līzinga līgumu Nr.1125 *(lietas 2.sējuma 102.lapa)*.

No 2006.gada 5.oktobra līzinga objekta pirkuma līguma Nr.1125 kopijas redzams, ka līzinga objekta „/TL marka/" (šasijas numurs /numurs/) pārdevējs ir SIA „BM auto", pircējs SIA „Parex līzings un faktorings", bet līzinga ņēmējs SIA „NAKDA", līzinga objekta pirkuma cena – 57.193,00 *euro*, nodošanas līzinga ņēmējam datums – 2006.gada 19.oktobrī *(lietas 1.sējuma 21.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" informācijas Ogres rajona prokuratūrai un maksājuma uzdevuma redzams, ka, pamatojoties uz 2006.gada 5.oktobrī noslēgto finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumu Nr.1125 par automašīnas /TL marka/ iegādi 2006.gada 6.oktobrī ir pārskaitīta summa 54.371,91 *euro* SIA „BM Auto" *(lietas 1.sējuma 161., 162.lapa)*.

No 2006.gada 5.oktobra rēķina Nr.1125 kopijas redzams, ka SIA „NAKDA" samaksājusi 18.015,80 *euro* par līzinga objektu /TL marka/ (pirmo iemaksu un komisijas maksu) *(lietas 1.sējuma 20.lapa)*.

No līzinga objekta nodošanas apliecinājuma Nr.1125 kopijā rakstītā redzams, ka tā parakstīšanas brīdī finanšu līzinga līgumā Nr.1125 un pirkuma līgumā Nr.1125 norādītais līzinga objekts tiek nodots līzinga ņēmēja faktiskajā valdījumā un turējumā (lietošanā) *(lietas 1.sējuma 22.lapa)*.

No 2006.gada 5.oktobra maksājuma grafika kopijas redzams, ka līzinga līguma izpildei veicami kopumā 84 maksājumi, un pēdējā maksājuma datums ir 2013.gada 30.oktobris, bet ikmēneša maksa orientējoši 567,00 *euro (lietas 1.sējuma 18.-19.lapa)*.

No 2010.gada 11.maija un 2012.gada 22.augusta CSDD izdrukām par transportlīdzekli /reģistrācijas numurs/ /TL marka/ redzams, ka tā īpašnieks ir SIA „Parex līzings un faktorings", turētājs SIA „NAKDA", transportlīdzekli apskatei uzrādījis /pers. G/, tehniskā apskate izieta 2008.gada 21.oktobrī, nākošā tehniskā apskate noteikta 2009.gada 28.oktobrī, konstatēts, ka transportlīzeklis ir teicamā tehniskā stāvoklī *(lietas 1.sējuma 23.-*

*24., 233.-234.lapa)*.

No 2010.gada 11.maija LURSOFT izziņas par SIA „NAKDA" redzams, ka tās juridiskā adrese – /adrese/, valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi no 2007.gada 25.oktobra ir /pers. G/, bet valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi no 2009.gada 2.aprīļa ir /pers. S/, kuri ir arī SIA dalībnieki. Savukārt no 2003.gada 2.jūnija līdz 2007.gada 25.oktobrim /pers. G/ bija rīkotājdirektora amatā *(lietas 1.sējuma 25.-27.lapa)*.

No krimināllietai pievienotajām izdrukām redzams, ka par līzinga objektu – automašīnu /TL marka/ – no 2009.gadā izdarītajiem maksājumiem pēdējais maksājums veikts 2009.gada 17.jūnijā *(lietas 1.sējuma 58.-60.lapa)*.

Savukārt no SIA „Parex līzings" izrakstīto rēķinu kopijām redzams, ka SIA „NAKDA" apmaksāšanai 2009.gada 16.februārī izrakstīts rēķins Nr.1125-29 par 1775,50 *euro*; 2009.gada 16.martā izrakstīts rēķins Nr.1125-30 par 1769,27 *euro*; 2009.gada 15.aprīlī izrakstīts rēķins Nr.1125-31 par 1807,85 *euro (lietas 2.sējuma 90.-92.lapa)*, bet no grāmatvedības informācijas par rēķinu apmaksu izriet, ka pēdējais SIA „NAKDA" maksājums saistībā ar līzinga līgumu izdarīts 2009.gada 18.jūnijā, bet 2009.gada 24.jūlijā izdarīts maksājums par līguma Nr.1125 kopiju *(lietas 2.sējuma 93.-99., 110.-113.lapa)*.

No pirmās instances tiesai iesniegtā saistību pārskata SIA „NAKDA" līgumam Nr.1125 redzams, ka zaudējumu summa aprēķināta Ls 19.161,75 jeb 27.264,71 *euro (lietas 1.sējuma 207.lapa)*.

No 2009.gada 7.maija paziņojuma Nr.3-01/814 par vienpusēju atkāpšanos no līguma kopijas redzams, ka SIA „Parex līzings un faktorings" paziņojis SIA „NAKDA" un /pers. G/ par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2009.gada 15.maiju, piedāvājot izpirkt līzinga objektu, lūdzot informēt par to līdz 2009.gada 15.maijam, kā arī brīdinot, ka pretējā gadījumā saskaņā ar līguma nosacījumiem SIA „Parex līzings un faktorings" būs tiesības nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, jo SIA „NAKDA" nav apmaksājusi atbilstoši līgumam izrakstītos rēķinus Nr.1125-29, 1125-30, 1125-31 un aprēķināto līgumsodu *(lietas 1.sējuma 28., 55.lapa)*.

No SIA „NAKDA" 2009.gada 1.jūnija iesnieguma Nr.15, kas adresēts SIA „Parex līzings un faktorings" un ko parakstījis valdes priekšsēdētājs /pers. G/, kopijas redzams, ka sakarā ar finansiālām grūtībām, kas nav atkarīgas no saimnieciskās darbības, ir zināmas problēmas ar līzinga (līgums Nr.1125) apmaksas grafika ievērošanu, jūtami samazinājies realizācijas apjoms un krities transporta pakalpojumu pieprasījums. Tādēļ lūgts atjaunot finanšu līzinga līgumu un pagarināt līzinga maksājuma grafiku par 12 mēnešiem – līdz 2014.gada 30.oktobrim *(lietas 1.sējuma 56.lapa; 2.sējuma 114.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" Ogres rajona tiesai adresētās 2016.gada 22.decembra atbildes uz pieprasījumu redzams, ka SIA „Parex līzings un faktorings" 2009.gada 2.jūlijā saņēmusi SIA „NAKDA" 2009.gada 1.jūnija iesniegumu Nr.15 par līzinga maksājumu pagarināšanu, kas atbildes sniegšanai nodots SIA „CITY LAW AND FINANCE". Atbilstoši SIA „CITY LAW AND FINANCE" 2009.gada 31.augusta eletroniski iesniegtajai atskaitei 2009.gada 6.jūlijā /pers. G/ telefoniski informēts par līzinga sabiedrības noteikumiem, kurus nepieciešams izpildīt, lai līzinga līgumu atjaunotu, un 2009.gada 8.jūlija telefonsarunas laikā /pers. G/ paziņojis, ka šādus līzinga sabiedrības noteikumus izpildīt viņam ir neiespējami, ka visdrīzāk varētu būt, ka transportlīdzekli /TL marka/ nodos *(lietas 2.sējuma 110., 114.lapa)*.

No SIA „CITY LAW AND FINANCE" 2009.gada 31.augusta atskaites par padarīto darbu kopijas redzams, ka 2009.gada 29.maijā saskaņā ar 2007.gada 14.jūnijā starp SIA „CITY LAW AND FINANCE" (atskaitē – Izpildītājs) un SIA „Parex līzings un faktorings" (atskaitē – Pasūtītājs) noslēgto Sadarbības līgumu Nr.06/07 SIA „CITY LAW AND FINANCE" pieņēmusi debitora lietu (līzinga līgums Nr.1125, debitors – SIA „NAKDA"), līzinga objekta – transportlīdzekļa /TL marka/, VIN /numurs/ atsavināšanai un novietošanai SIA „Parex līzings un faktorings" stāvvietā un debitora lietas atrisināšanai. Veicot darbības līzinga objekta nogādāšanai auto stāvlaukumā, 2009.gada 3.jūnijā sazvanīts SIA „NAKDA" rīkotājdirektors, uzņēmuma līdzīpašnieks un šī līzinga līguma galvinieks /pers. G/, kurš apgalvojis, ka viņš atbild par sabiedrības lietām un visas lietas saistībā ar līzinga līgumiem kārtos viņš; ka viņš pats esot runājis ar līzinga debitoru uzraudzības nodaļu par grafiku, kādā veiks kavētos maksājumus. Norunāts ar /pers. G/ sazvanīties 5.jūnijā – šīs sarunas laikā /pers. G/ apgalvojis, ka šorīt viņi nosūtījuši visus vajadzīgos dokumentus – atmaksas grafikus, ka transportlīdzeklis /TL marka/ esot viņam personīgi nepieciešams, lai koordinētu un vadītu SIA, katrā ziņā transportlīdzekli nenodos, kamēr nebūs oficiālas atbildes no līzinga. 2009.gada 15.jūnijā /pers. G/ paziņojis, ka saskaņā ar līzinga sabiedrības lēmumu parāds jāsamaksā līdz 17.jūnijam vai arī transportlīdzeklis jānovieto stāvlaukumā. 2009.gada 17.jūnijā /pers. G/ paziņojis, ka visu parāda summu ir samaksājis un rakstīs iesniegumu par līzinga līguma atjaunošanu. 2009.gada 30.jūnijā /pers. G/ apgalvojis, ka iesniegumus ir uzrakstījis un gaida līzinga sabiedrības atbildi. 2009.gada 6.jūlijā /pers. G/ telefoniski informēts par līzinga sabiedrības noteikumiem, kurus nepieciešams izpildīt, lai līzinga līgums tiktu atjaunots. 2009.gada 8.jūlija telefonsarunā /pers. G/ paziņojis, ka šādus līzinga sabiedrības noteikumus izpildīt viņam ir neiespējami, viņš runāšot ar savu partneri, kā šo lietu atrisināt – visdrīzāk varētu būt, ka transportlīdzekli /TL marka/ nodos. 2009.gada 14.jūlijā telefonsarunā /pers. G/ apgalvojis, ka tajā nedēļā kopā ar savu partneri ies uz līzinga sabiedrību, lai mēģinātu vienoties par abām pusēm pieņemamiem noteikumiem. 2009.gada 22.jūlijā uz /pers. G/ telefona numuru atbildējis /pers. S/, kurš apgalvojis, ka esot /pers. G/ pieminētais biznesa partneris, ka līzinga sabiedrībā viņi esot bijuši, bet ne par ko neesot varējuši vienoties, ka konsultēsies ar juristu, ko tālāk darīt. Norunāts, ka sazvanīsies nākamajā nedēļā, lai noskaidrotu, ko izlēmuši darīt. /pers. G/ uz telefona zvanu atbildējis 2009.gada 11.augustā un paziņojis, ka viņi transportlīdzekli nekādā gadījumā nenodos, tas atrodas slēgtā privātā teritorijā, tādēļ tam klāt nekādi netikšot, visi dokumenti esot nodoti juristam, kurš rakstīs līzinga sabiedrībai pretenziju, kā arī jau tiek gatavoti dokumenti tiesvedībai. Pamatojoties uz visu iepriekš minēto, SIA „CITY LAW AND FINANCE" pilnvarotā persona paudusi uzskatu, ka visoptimālāk šajā lietā būtu rakstīt iesniegumu Kriminālpolicijai par īpašuma piesavināšanos, kā arī uzsākt tiesvedību *(lietas 1.sējuma 34.lapa, 2.sējuma 41.lapa)*.

Lieciniece /pers. L/pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesā liecinājusi, ka viņa strādājusi SIA „CITY LAW AND FINANCE" kā debitoru menedžere līdz 2013.gada 30.oktobra beigām. SIA „CITY LAW AND FINANCE" mērķis bijis vienoties ar parādnieku par transportlīdzekļa pārņemšanu vai par līguma atjaunošanu. Saistību pārņemšanu ar pilnvaru saņēmuši no SIA „Citadele līzings un faktorings". Viņa komunicējusi ar /pers. G/ pa telefonu un mēģinājusi vienoties par lietas virzību. 2009.gada 3.jūnijā viņa informējusi, ka automašīnu /TL marka/ ir jānodod, bet /pers. G/ lūdzis laiku, lai vienotos ar līzinga kompāniju par līguma atjaunošanu. Divu mēnešu laikā viņa zvanījusi vairākas reizes, bet /pers. G/s lūdzis laiku, lai varētu vienoties ar līzinga kompāniju par līguma atjaunošanu. /pers. G/ neesot izdevies atjaunot līgumu, bet automašīnu /TL marka/ /pers. G/ atdot atteicies, paskaidrojis, ka automašīna viņam ir vajadzīga darbam. Viņa divas reizes bija ieradusies norādītajā automašīnas atrašanās vietā Suntažu pagastā, bet tā bija privāta teritorija, neviens ārā neiznāca un mašīnu nevarējusi redzēt. 2009.gada 11.augustā viņa zvanījusi /pers. G/, kurš paziņojis, ka automašīnu /TL marka/ neatdos nekādā gadījumā, kā arī viņa īpašumā nevar iet un nevar atņemt mašīnu ar varu. Viņa izskaidrojusi, ka tādā gadījumā var tikt uzsākts kriminālprocess par automašīnas piesavināšanos. /pers. G/ atbildējis, ka ar to nodarbosies viņa jurists un advokāts un viņu šobrīd tas neinteresē *(lietas 1.sējuma 125.-127.lapa; 2.sējuma 26.-27., 209.lapa)*.

No SIA „Parex līzings un faktorings" 2009.gada 5.augusta paziņojuma Nr.1-05/784 SIA „NAKDA" par līzinga objekta nodošanu līzinga devēja valdījumā redzams, SIA „NAKDA" kā līzinga ņēmējs pretēji līgumā noteiktajam nav veicis līgumā noteiktos maksājumus, kā rezultātā 2009.gada 7.maijā Sabiedrība nosūtījusi SIA „NAKDA" paziņojumu Nr.3-01/814 par vienpusēju atkāpšanos no līguma. Pamatojoties uz līguma 9.1.punktu un ņemot vērā to, ka līzinga ņēmējs nav veicis rēķina Nr.1125-29, Nr.1125-30 un Nr.1125-31 apmaksu, tiek lūgts 10 dienu laikā no šī paziņojuma nosūtīšanas dienas nodot līzinga objektu – /TL marka/, VIN /numurs/, Sabiedrības valdījumā. Vienlaicīgi ar līzinga objekta nodošanu lūdz nodot līguma 9.1.punktā minētos dokumentus un līzinga objekta atslēgas. Gadījumā, ja SIA „NAKDA" norādītajā termiņā nevar nodrošināt līzinga objekta

nogādāšanu, tiek lūgts 10 dienu laikā no šī paziņojuma nosūtīšanas dienas rakstveidā paziņot Sabiedrībai par līzinga objekta atrašanās vietu, kā arī nodrošināt līzinga objekta un tā piederumu uzglabāšanu norādītajā vietā līdz brīdim, kad Sabiedrības pilnvarotie pārstāvji pārņems līzinga objektu. Ja šajā vēstulē norādītās Sabiedrības prasības netiks izpildītas, tad Sabiedrība būs spiesta veikt visas Latvijas Republikā spēkā esošajos tiesību aktos noteiktās darbības, kas vērstas uz Sabiedrībai piederošā līzinga objekta atrašanās vietas noteikšanu un tā pārņemšanu, un/vai izmantot savas tiesības vērsties pret SIA „NAKDA" ar attiecīgo prasību tiesā *(lietas 1.sējuma 32., 57.lapa)*.

Kā redzams no Latvijas Pasta paziņojuma par sūtījuma saņemšanu/piegādi kopijas, minēto paziņojumu SIA „NAKDA" saņēmusi 2009.gada 10.augustā *(lietas 1.sējuma 33.lapa)*.

No CSDD izziņas kopijas redzams, ka 2009.gada 3.septembrī transportlīdzeklim ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pamatojoties uz īpašnieka pieteikumu, uzlikts atsavināšanas aizliegums, par ko veikta apmaksa Ls 3,23 *(lietas 2.sējuma 100.lapa)*.

No izdrukām par /pers. G/ sastādītajiem administratīvajiem pārkāpumiem redzams, ka /pers. G/ kā transportlīdzekļa ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/vadītājam ir uzlikti administratīvie sodi par 2009.gada 20.decembrī u n 2009.gada 31.decembrī izdarītiem administratīviem pārkāpumiem (par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate *(lietas 2.sējuma 126.-137.lapa)*.

No SIA „LAW CAPITAL" 2010.gada 2.augusta atskaites par paveikto darbu kopijas redzams, ka 2010.gada 3.februārī saskaņā ar 2010.gada 4.februārī starp SIA „LAW CAPITAL" (atskaitē – Izpildītājs) un SIA „Parex līzings un faktorings" (atskaitē – Pasūtītājs) noslēgto sadarbības līgumu SIA „LAW CAPITAL" pieņēmusi debitora lietu (līzinga līgums Nr.1125, debitors – SIA „NAKDA"), līzinga objekta – automašīnas „/TL marka/", VIN /numurs/ atsavināšanai un novietošanai SIA „Parex līzings un faktorings" autostāvvietā un debitora lietas atrisināšanai. 2010.gada 17.februārī, ierodoties /adrese/,kur pēc Izpildītāja rīcībā esošās informācijas atrodas minētā automašīna un veicot minētās vietas apsekošanu, konstatēts, ka tā atrodas minētajā privātajā teritorijā. SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētājs /pers. G/s, kurš arī piedalījies īpašuma atsavināšanas mēģinājuma procesā, nodot automašīnu atteicies, izrādījis agresivitātes pazīmes. Turklāt /pers. G/ uz notikuma vietu izsaucis Ogres pašvaldības policistu Valsts amatpersona, kurš ar savu attieksmi, atsakoties iepazīties ar Izpildītāja rīcībā esošo dokumentāciju, kavējis Izpildītāja tiesības pārņemt īpašumu. Pamatojoties uz to, ka īpašums atradies privātā teritorijā, Izpildītājs izsaucis Valsts policijas Ogres ekipāžu, lai ar tās palīdzību varētu pārņemt īpašumu un nogādāt to Pasūtītāja norādītajā autostāvvietā. Pretēji Izpildītāja lūgumam arī Valsts policijas Ogres darbinieki atteikušies iepazīties ar Izpildītāja rīcībā esošajiem dokumentiem un neesot atbalstījuši Izpildītāja likumiskās darbības, kuras tas mēģināja veikt, lai varētu pārņemt īpašumu. Pamatojoties uz to, ka Izpildītājs no iesaistīto tiesībsargājošo institūciju darbinieku puses neguva atbalstu likumisko darbību veikšanai, Izpildītājs bijis spiests pamest privāto teritoriju, kur atradās īpašums, saņemot atbildi no /pers. G/, ka īpašums tikšot nogādāts Izpildītājam un Pasūtītājam nezināmā vietā *(lietas 1.sējuma 43.lapa, 2.sējuma 47.lapa)*.

Liecinieks /pers. O/pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka viņa kā SIA „LAW CAPITAL" darbinieka uzdevums bijis izpildīt debitora lietu – atgūt no SIA „NAKDA" automašīnu /TL marka/ un nogādāt to SIA „Parex līzings un faktorings" norādītajā stāvlaukumā. Viņš zvanījis /pers. G/ 2010.gada 3. vai 4.februārī un izstāstījis, ka jānodod mašīna, bet /pers. G/ izvairījies no konkrētas atbildes un pēc tam pazudis. 2010.gada 17.februārī viņš braucis uz /adrese/ meklēt automašīnu /TL marka/, bet pa ceļam to ieraudzījis pie servisa. Piebraucis klāt, uzrādījis /pers. G/ dokumentus, izskaidrojis situāciju, un /pers. G/ tā kā piekritis atdot automašīnu, tikai lūdzis aizvest viņa mantas līdz mājai. Viņš piekritis, jo tas ir cilvēcīgi. Kad iebraukuši privātā teritorijā un viņš uzsācis rakstīt pieņemšanas un nodošanas aktu, bijis izsaukts arī evakuators, /pers. G/ pārdomājis, aktu neparakstījis un atteicies atdot automašīnu. /pers. G/ izsaucis savus radiniekus, pašvaldības policijas darbinieku un sākusies skaidrošanās. Pašvaldības policijas darbiniekam uzrādījis pilnvaras, bet darbinieks tās negribējis lasīt. Kopsaucējs neesot atrasts. Automašīna palikusi pie /pers. G/. Vēlāk, braucot meklēt mašīnu, konstatēts, ka automašīna tajā teritorijā neatrodas. Pēc tam pie /pers. G/ bija aizbraucis cits pārstāvis, bet /pers. G/ atkal atteicies nodot mašīnu. Viņš par šīm darbībām ziņojis bankai, kura tālāk rīkojusies pēc sava ieskata *(lietas 1.sējuma 135.-137.lapa; 2.sējuma 28., 209.lapa)*.

Liecinieks /pers. V/pirmās instances tiesas sēdē ir liecinājis, ka 2010.gadā, datumu neatceras, viņam zvanījis /pers. G/ un teicis, ka viņa darbavietā atbraukuši no bankas un grib atņemt automašīnu bez pamatojuma. Kad ieradies /pers. G/ birojā, /pers. G/ teicis, ka atbraukušie grib atņemt automašīnu, ka ņēmis līzingu un ka ir kavēti maksājumi, bet /pers. G/ ir vienošanās ar banku par automašīnas atstāšanu. Pēc kāda laika atbraucis treileris, uz kura gribējuši uzkraut automašīnu /TL marka/. Treilera šoferim viņš teicis, ka nebūs pareizi automašīnu paņemt, jo nav pamatojuma, jo uzskatījis, ja nav tiesas lēmuma un /pers. G/ ir strīds ar banku, tad lai tiesa nolemj, kuram ir taisnība. Pēc kāda laika atbraukusi Valsts policija. Viņš zvanījis Valsts policijas dežurantam, izstāstījis situāciju, dežurants pateicis, ja nav tiesas lēmuma, tad mašīnu nedrīkst aiztikt. Bankas pārstāvis piedāvājis iepazīties ar līgumu, kuru /pers. G/ noslēdzis ar banku, bet viņš atteicies to lasīt un uzsvēris, ka šo jautājumu jālemj tiesai. Automašīna /TL marka/ atradusies pagalmā, kura teritorija ir nožogota, tā palikusi pie /pers. G/. /pers. G/ teicis, ja būtu vainīgs, atļautu savākt mašīnu, bet cenšas vienoties, atlikt maksājumus *(lietas 1.sējuma 220.-222.lapa)*.

No 2010.gada 17.februāra pieņemšanas un nodošanas akta kopijas, ko sastādījis SIA „Citadele līzings un faktorings" pilnvarotais pārstāvis SIA „LAW CAPITAL" /pers. O/ ar mērķi no SIA „NAKDA" pārņemt transportlīdzekli /TL marka/, redzams, ka minētā transportlīdzekļa nodošana nav notikusi, /pers. G/ aktu nav parakstījis *(lietas 1.sējuma 142.lapa)*.

No SIA „NAKDA" 2010.gada 24.februāra prasības pieteikuma kopijas un 2010.gada 22.jūlija prasības pieteikuma kopijas Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai pret SIA „Parex līzings un faktorings", ko parakstījis valdes priekšsēdētājs /pers. G/, redzams, ka pieteikumā lūgts izvērtēt 2006.gada 5.oktobrī starp SIA „Parex līzings un faktorings" un SIA „NAKDA" noslēgtā finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma Nr.1125 punktu 9.3., 9.7., 10.1. atbilstību Civillikuma un Civilprocesa likuma noteikumiem un atzīt tos par netaisnīgiem un spēkā neesošiem, kā arī nodrošināt prasību un aizliegt SIA „Parex līzings un faktorings" līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā veikt līzinga objekta – automašīnas /TL marka/ – izņemšanu no SIA „NAKDA". Pieteikumā norādīts, ka 2009.gada 7.maijā līzinga devējs paziņojis par vienpusēju atkāpšanos no līguma, jo 2008.gadā līzinga ņēmējam radušās finansiālas grūtības pilnā apmērā pildīt savas saistības. Pēc minētā paziņojuma saņemšanas tikusi panākta mutiska vienošanās par ikmēneša maksājumu Ls 100,00 mēnesī. Neskatoties uz to, ka līzinga ņēmējs labprātīgi pildījis šīs vienošanās noteikumus, 2010.gada februārī līzinga devējs ar līzinga ņēmējam nezināmas firmas starpniecību mēģinājis atņemt līzinga objektu, un situācijas noregulēšanai nācies izsaukt policiju. Šāda līzinga devēja rīcība esot negodprātīga un pretrunā labticīguma prasībām, un secināms, ka līzinga devējs gan no vienošanās, gan no paša līguma ir atkāpies. Līzinga devējs vienpusēji atteicies no līguma, tādēļ prasītājam esot tiesības lūgt atmaksāt pirmo iemaksu 18.015,80 *euro* un aizturēt līzinga objektu *(lietas 1.sējuma 61.-64., 153.-156., 78.-81.lapa)*.

No Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2010.gada 30.jūlija lēmuma redzams, ka tiesa noraidījusi SIA „NAKDA" pieteikumu par prasības nodrošināšanu *(lietas 2.sējuma 10.-11., 57.-58.lapa)*.

No SIA „Parex līzings un faktorings" SIA „NAKDA" un /pers. G/ nosūtītā 2010.gada 5.marta brīdinājumā Nr.1-05/298 norādītās informācijas redzams, ka, ievērojot to, ka līzinga ņēmējs nebija apmaksājis atbilstoši līgumam līzinga devēja izrakstītos rēķinus Nr.1125-29; Nr.1125-30 un Nr.1125-31 un aprēķinātos līgumsodus, līzinga devējs nosūtījis līzinga ņēmējam 2009.gada 7.maija paziņojumu Nr.3-01/814 par vienpusēju atkāpšanos no līguma, piedāvājot līdz 2009.gada 15.maijam izpirkt līzinga objektu, par saviem nodomiem rakstiski informējot līzinga devēju, pretējā gadījumā brīdinot līzinga ņēmēju par līzinga devēja tiesībām pārņemt līzinga objektu savā valdījumā. 2009.gada 7.maija paziņojumā Nr.3-01/814 minētās prasības netika izpildītas,

pamatojoties uz ko 2009.gada 5.augustā līzinga devējs nosūtījis līzinga ņēmējam paziņojumu Nr.1-05/784 par līzinga objekta nodošanu līzinga devēja valdījumā, pieprasot 10 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas nodot līzinga objektu līzinga devēja valdījumā. Līdz brīdinājuma sagatavošanas dienai līzinga ņēmējs nav izpildījis nevienu no paziņojumos minētajām prasībām. Uz brīdinājuma sagatavošanas dienu līzinga ņēmēja saistības pret līzinga devēju, kas izriet no līguma, veido 27.342,54 *euro*. Minētās parāda saistības līzinga devējs pieprasījis nokārtot nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2010.gada 15.martam, pārskaitot minēto naudas summu uz Līzinga devēja bankas kontu, pretējā gadījumā nekavējoties nodot līzinga objektu līzinga devēja valdījumā. Līzinga objektu lūdz nogādāt līzinga devēja pilnvarotajai personai SIA „BM AUTO", norādot laiku un adresi. Tā kā /pers. G/ ar galvojumu uzņēmies atbildēt par līzinga ņēmēja saistībām, kas izriet no līguma, pieprasīta brīdinājumā minēto saistību izpilde no līzinga ņēmēja un /pers. G/ kā solidāriem parādniekiem. Ja norādītajā termiņā parāds netiks apmaksāts pilnā apmērā vai netiks panākta vienošanās par citu tā apmaksas kārtību, līzinga devējs būs spiests sniegt tiesā prasības pieteikumu par parāda piedziņu piespiedu kārtā. Šajā gadījumā /pers. G/ būs jāsedz arī radušies tiesas izdevumi, atlīdzība par zvērināta advokāta juridisko palīdzību, kā arī jāatlīdzina radītie zaudējumi, pamatojoties uz Civillikuma 1779.pantu *(lietas 1.sējuma 35.-36.lapa)*.

Kā redzams no Latvijas Pasta paziņojumu par sūtījuma saņemšanu/piegādi kopijām, minēto brīdinājumu /pers. G/ saņēmis 2010.gada 11.martā, bet SIA „NAKDA" /pers. G/ personā – 2010.gada 12.martā *(lietas 1.sējuma 37.lapa)*.

No SIA „Parex līzings un faktorings" 2010.gada 22.jūlija iesnieguma Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšniecei redzams, ka SIA „Parex līzings un faktorings" lūdz atzīt to par cietušo kriminālprocesa Nr.11310030210 ietvaros, norādot, ka saistībā ar SIA „Parex līzings un faktorings" piederošās vieglās automašīnas /TL marka/, VIN /numurs/, piesavināšanos SIA „Parex līzings un faktorings" ir nodarīts mantisks kaitējums 27.342,51 *euro* apmērā, ko veido automašīnas turētāja – SIA „NAKDA" neizpildītās saistības saskaņā ar finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumu Nr.1125, ko veido neatmaksātā līzinga pamatsumma 27.336,95 *euro*, lieguma reģistrācija CSDD 5,56 *euro (lietas 1.sējuma 42.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšniecei adresētā 2010.gada 9.augusta iesnieguma kriminālprocesā redzams, ka SIA „Citadele līzings un faktorings" (komersanta iepriekšējais nosaukums – SIA „Parex līzings un faktorings") lūdz pārbaudīt SIA „LAW CAPITAL" sniegto informāciju par to, ka vieglās automašīnas „/TL marka/" iespējamā atrašanās vieta ir /adrese/, slēgtā garāžā *(lietas 1.sējuma 65.lapa)*.

No SIA „NAKDA" 2010.gada 10.novembra iesnieguma Nr.10/11, kas adresēts AS „Citadeles banka" un ko parakstījis valdes priekšsēdētājs /pers. G/, kopijas redzams, ka SIA „NAKDA" vēlas atjaunot pārtraukto 2006.gada 5.oktobra finanšu līzinga līgumu Nr.1125 un iemaksāt atjaunošanas summu Ls 3000,00 apmērā, bet vēlamais turpmākā ikmēneša maksājumu apjoms varētu būt Ls 200,00 *(lietas 1.sējuma 70.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļai sniegtās 2011.gada 26.janvāra informācijas redzams, ka 2010.gada 10.novembrī Sabiedrības lietvedībā saņemts SIA „NAKDA" iesniegums ar lūgumu atjaunot pārtraukto finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumu Nr.1125 un iemaksāt atjaunošanas summu Ls 3000,00 apmērā, nosakot turpmākos ikmēneša maksājumus Ls 200,00 apmērā. Sabiedrība vairākkārt esot telefoniski kontaktējusies ar /pers. G/ un norādījusi /pers. G/ kā SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētāja pienākumu nodot līzinga objektu Sabiedrības valdījumā. SIA „NAKDA" pretēji līguma Nr.1125 nosacījumiem par periodu 2009.gada maijs – 2010.gada decembris nevienu līzinga maksājumu neesot veikusi. SIA „NAKDA" pretēji Līguma nosacījumiem nav veikusi līzinga objekta KASKO apdrošināšanu, apdrošināšanas polise anulēta 2009.gada 14.aprīlī. Turklāt 2010.gada 22.jūlijā SIA „NAKDA" Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā iesniegusi prasības pieteikumu par 2006.gada 5.oktobra finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma Nr.1125 noteikumu atzīšanu par netaisnīgiem un to atzīšanu par spēkā neesošiem, un prasības nodrošināšanu, tā ar minētajām darbībām nonākot pretrunā ar iesniegumā izteikto vēlmi atjaunot minētās līgumiskās attiecības ar Sabiedrību *(lietas 1.sējuma 76.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" 2011.gada 24.janvārī sniegtās atbildes uz SIA „NAKDA" 2010.gada 10.novembra iesniegumu kopijas redzams, ka līguma Nr.1125 darbība ir izbeigta ar 2009.gada 7.maiju; līzinga objekts (/TL marka/; VIN Nr./numurs/) uz šīs vēstules sagatavošanas datumu vēl joprojām bez jebkāda tiesiska un likumīga pamatojuma atrodas SIA „NAKDA" faktiskajā turējumā; SIA „NAKDA" nav veikusi nevienu līzinga maksājumu par periodu 2009.gada maija mēnesis – 2010.gada decembra mēnesis; saskaņā ar SIA „Citadele līzings un faktorings" grāmatvedības uzskaites datiem SIA „NAKDA" pēdējo līzinga maksājumu par līzinga objektu ir veikusi 2009.gada 18.jūnijā; SIA „Citadele līzings un faktorings" rīcībā esošā līzinga objekta AAS „Gjensidige Baltic" KASKO apdrošināšanas polise Nr.AKOO1990 ir anulēta 2009.gada 14.aprīlī. SIA „Citadele līzings un faktorings" atkārtoti pieprasa nokavējoties nodot līzinga objektu SIA „Citadele līzings un faktorings" likumīgā valdījumā, par laiku un vietu iepriekš telefoniski vienojoties ar SIA „Citadele līzings un faktorings" pilnvaroto pārstāvi SIA „SILENCE" – /pers. Z/*(lietas 1.sējuma 77.lapa)*.

No materiāliem par kratīšanas izdarīšanu un 2011.gada 9.marta kratīšanas protokola un tam pievienotās fototabulas redzams, ka SIA „NAKDA" juridiskajā adresē /adrese/ tika izņemta/pers. G/ labprātīgi izsniegtā automašīna „/TL marka/" ar valsts numuru/reģistrācijas numurs/, šasijas numuru VIN /numurs/, atslēga ar signalizācijas pulti un imobilaizera pulti (čipu) un nodoti glabāšanā SIA „Citadele līzings un faktorings" pārstāvim /pers. P/. Protokolā un arī fotouzņēmumos fiksēts, ka uz minētās automašīnas aizmugurējā atdures stieņa redzamas trīs švīkas (bojājumi), uz kreisās puses aizmugurējā riteņa arkas – viena švīka (bojājums). Automašīnai aizmugurējā labajā pusē vasaras riepa, pārējās trīs – ziemas riepas. Redzama tehniskās apskates uzlīme, uz kuras redzams datums – 28.oktobris *(lietas 1.sējuma 87.-98.lapa)*.

No SIA „SILENCE" 2011.gada 9.marta nodošanas un pieņemšanas akta eksemplāra redzams, ka SIA „NAKDA" pilnvarotais pārstāvis /pers. G/, klātesot lieciniekam /pers. A/, nodod SIA „Citadele līzings un faktorings" pilnvarotajam pārstāvim SIA „SILENCE" pilnvarotajam pārstāvim /pers. P/ automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs/reģistrācijas numurs/, norādot automašīnai konstatētus defektus – švīkas uz kreisā aizmugurējā riteņa arkas un uz aizmugurējā atdures stieņa, konstatējot, ka automašīnai nav sezonai paredzētas riepas aizmugurē labajā pusē *(lietas 1.sējuma 100.lapa)*.

Liecinieks /pers. P/pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka viņš kā SIA „SILANCE" darbinieks pildījis līgumu ar SIA „Citadele līzings un faktorings" par automašīnas /TL marka/ pārņemšanu un novietošanu īpašnieka norādītajā adresē vai stāvvietā. 2011.gada februāra sākumā viņš kopā ar SIA „SILANCE" valdes locekli /pers. Z/ieradušies pie /pers. G/, ar kuru runājis /pers. Z/. /pers. G/ atteicies automašīnu atdot labprātīgi, un /pers. Z/ pieņēmis lēmumu, ka jāierosina lieta, jo /pers. G/ bijis iedots ilgs laiks, lai automašīnu nodotu, bet /pers. G/ to neesot grasījies darīt. Iepriekš pie /pers. G/ braukuši arī citi pārņēmēji, kuriem arī neesot izdevies pārņemt automašīnu. 2011.gada 9.martā pārņemt automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, viņš braucis kopā ar policiju. Ar /pers. G/ runājuši policijas darbinieki, bet viņu pasaukuši vēlāk, lai sastādītu nodošanas un pieņemšanas aktu, kurā tika ierakstīti arī automašīnai konstatētie defekti. Automašīna atradusies /pers. G/ privātīpašuma garāžā, bijusi apsegta ar brezenta pārvalku, noputējusi. /pers. G/ automašīnas pārņemšanas brīdī bijis klāt, palīdzējis automašīnai piepumpēt riepas, uzlādēt akumulatoru. Viņš savas kompetences ietvaros automašīnu nogādājis SIA „Citadele līzings un faktorings" norādītajā stāvvietā *(lietas 1.sējuma 128.-130.lapa; 2.sējuma 27.-28., 209.lapa)*.

No SIA „SILENCE" 2011.gada 9.marta nodošanas un pieņemšanas akta kopijas redzams, ka papildus jau minētajiem bojājumiem, automašīnu izdzenot no garāžas, konstatēts priekšējā vējstikla defekts – plaisa, kā arī priekšējā atdures stieņa defekts – švīkas *(lietas 1.sējuma 122.lapa; 2.sējuma 54.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" Ogres rajona prokuratūrai adresētā 2011.gada 17.marta iesnieguma redzams, ka Sabiedrība lūdz izbeigt kriminālprocesu un dzēst tā ietvaros reģistrētos liegumus uz līzinga objektu, jo līzinga objekts šobrīd atrodas Sabiedrības valdījumā un līzinga objekta atgūšanas rezultātā SIA „Citadele līzings un faktorings" nav nodarīts mantisks kaitējums. Visi strīdi ar SIA „NAKDA" līguma sakarā tiks risināti civiltiesiskajā kārtībā, un šobrīd Sabiedrība īsteno līguma 9.3.punktā paredzētās tiesības un piedāvā trešajām personām iegādāties līzinga objektu, lai segtu SIA „NAKDA" no līguma izrietošo saistību atlikumu *(lietas 1.sējuma 121.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" 2011.gada 29.jūnija iesnieguma redzams, ka SIA „Citadele līzings un faktorings" kā cietušais kriminālprocesā neuztur prasību par kaitējuma kompensāciju sakarā ar to, ka 2011.gada 9.martā līzinga objekts – automašīna /TL marka/, VIN Nr./numurs/ – ticis pārņemts un atrodas Sabiedrības likumīgā valdījumā *(lietas 1.sējuma 206., 175.lapa)*.

No kriminālprocesa ietvaros pieņemtā pirmās instances tiesas 2012.gada 15.augusta lēmuma redzams, ka tiesa apmierinājusi apsūdzētā /pers. G/ un viņa aizstāvja tiesas sēdē izteikto lūgumu atļaut slēgt trīspusēju līgumu starp SIA „NAKDA", SIA „Citadele līzings un faktorings" un AS „DNB" par automašīnu /TL marka/, lai ar cita finansētāja palīdzību atgūtu minēto 2011.gada 9.martā izņemto automašīnu, kas nepieciešama SIA „NAKDA" saimnieciskās darbības veikšanai *(lietas 1.sējuma 230.-231.lapa)*.

No apsūdzētā /pers. G/ tiesai atsūtīto dokumentu kopijām redzams, ka 2012.gada 10.septembrī SIA „Citadele līzings un faktorings" nodevis automašīnas /TL marka/ īpašuma tiesības SIA „DNB līzings", par ko 2012.gada 21.septembrī parakstīts līzinga objekta nodošanas apliecinājums Nr.38315, un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā, kas izdota 2012.gada 25.septembrī, reģistrēts īpašnieks SIA „DNB līzings", bet turētājs – SIA „NAKDA" *(lietas 1.sējuma 238.-242.lapa)*.

Savukārt no Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 12.septembra lēmuma noraksta, SIA „NAKDA" valdes priekšsēdētāja /pers. G/ 2012.gada 11.septembra lūguma kopijas civillietā redzams, ka tiesvedība lietā izbeigta, jo prasītājs SIA „NAKDA" atteicies no prasības pret SIA „Citadele līzings un faktorings" un savu prasību atsaucis *(lietas 2.sējuma 12., 60., 61.lapa)*.

No SIA „Citadele līzings un faktorings" 2012.gada 24.septembra apliecinājuma redzams, ka saskaņā ar Ogres rajona tiesas 2012.gada 15.augusta lēmumu ir izpildītas 2006.gada 5.oktobra finanšu līzinga līguma Nr.1125 saistības un SIA „Citadele līzings un faktorings" saskaņā ar minēto līgumu nav materiāla rakstura pretenziju pret līzinga ņēmēju SIA „NAKDA" un tās valdes priekšsēdētāju /pers. G/ *(lietas 1.sējuma 236.lapa)*.

Tas, ka minētajam transportlīdzeklim 2012.gada 25.septembrī reģistrēts īpašnieks SIA „DNB līzings", bet turētājs – SIA „NAKDA", redzams arī 2017.gada 19.janvāra izdrukā no CSDD informatīvās sistēmas *(lietas 2.sējuma 124.lapa)*.

Saskaņā ar liecinieka M.Pinkuļa pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām viņš piedalījies procesā, kad noritējušas pārrunas par līzinga līguma saglabāšanu un tā atjaunošanu sakarā ar iegādāto automašīnu /TL marka/. SIA „NAKDA" izteikusi gribu saglabāt līguma attiecības, veicot maksājumus, un bijusi mutvārdu vienošanās, ka jāiemaksā zināma summa, tad līgums tiktu atjaunots, bet SIA „Parex līzings" savu solījumu neesot izpildījis. SIA „NAKDA" iemaksājusi noteikto summu, bet līgums neesot ticis atjaunots. Tajā laikā, kad banka vēlējusies atgūt automašīnu, viņš vairs nestrādājis SIA „NAKDA" *(lietas 1.sējuma 67.-68., 219.-220.lapa)*.

Saskaņā ar apsūdzētā /pers. G/pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām šī visa situācija esot civiltiesisks strīds, un SIA „NAKDA" nespējusi laikā maksāt līzingu par automašīnu /TL marka/, jo krīzes laikā krities apgrozījums, ienākumi, bijuši citi veicami maksājumi, trūcis naudas. SIA vērsusies bankā, bet ar banku neesot tikusi panākta vienošanās. Automašīna iegādāta darba vajadzībām, to pārsvarā lietojis viņš. Viņam bijis zināms par SIA „Citadele līzings un faktorings" vienpusēju atkāpšanos no līguma un prasību atdot automašīnu /TL marka/. No bankas puses piesaistītas personas, kurām lūgts pie automašīnas izņemšanas uzrādīt un izsniegt dokumentus, kas apliecinātu, ka tie ir SIA „Parex līzings un faktorings" pārstāvji, bankas pārstāvis neesot iedevis nevienu notariāli apstiprinātu dokumentu, kas paliek pie SIA „NAKDA". Viņam neesot bijusi pārliecība, ka drīkst iesaistītajiem cilvēkiem nodot automašīnu. Savukārt /pers. O/ viņš atteicies nodot automašīnu, jo bijusi jau iesniegta prasība civiltiesā, un viņš nedarījis neko prettiesisku, bet gaidījis tiesas lēmumu. Ja tiesa teiks, ka automašīna jāatdod, tad to atdos. Līgumu nevarot vienpusēji pārtraukt. Automašīna neesot izmantota no 2010.gada 17.februāra, jo tā ļoti draudīgā formā mēģināta izņemt. Kriminālliet a ierosināta, lai banka varētu izņemt automašīnu. Valsts policija ar orderi atnākusi un izņēmusi automašīnu, neviens tam neesot pretojies un automašīna atdota labprātīgi. Konstatētie bojājumi automašīnas virsbūvei un logiem bijuši lietošanas rezultātā no grunts seguma. Pirms automašīnas izņemšanas tehnisko apskati izgājis 2008.gada 21.oktobrī, pēc tam tehnisko apskati iziet nav varējis, jo uzlikts bankas liegums. Pāris mēnešus automašīnu lietojis bez tehniskās apskates, 2009.gada 20.decembrī un 2009.gada 31.decembrī viņam sastādīti administratīvā pārkāpumi protokoli par automašīnas vadīšanu bez tehniskās apskates, uzliktie naudas sodi esot samaksāti, kad automašīnai formēts cits līzings. Viņš sakārtojis savas saistības ar SIA „Citadele līzings un faktorings", automašīna /TL marka/ ir SIA „NAKDA" lietošanā, un SIA „NAKDA" līzinga attiecības ir ar SIA „DNB līzings", pēc tam automašīnas numurs arī ticis mainīts. SIA „NAKDA" un viņam neesot bijis nolūks prettiesiski piesavināties automašīnu, viņš mēģinājis visādos veidos atrisināt šos jautājumus, un ar SIA „DNB banka" tas esot izdevies *(lietas 2.sējuma 64., 105., 144.-145., 209.lapa)*.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka ar iepriekš norādītajiem rakstveida pierādījumiem apstiprinās, ka atbilstoši 2006.gada 5.oktobrī starp SIA „Parex līzings un faktorings" un SIA „NAKDA" tās pārstāvja un rīkotājdirektora un arī šī līguma galvinieka /pers. G/ vārdā parakstītā noslēgtā finanšu līzinga līguma Nr.1125 noteikumiem apsūdzētais /pers. G/ savā pārziņā ieguva līzinga objektu – automašīnu /TL marka/, kas saskaņā ar līguma 1.3.punktu bija līzinga devēja īpašums līdz brīdim, kad līzinga ņēmējs (SIA „NAKDA", kuras faktiskajā valdījumā un turējumā (lietošanā) šis automobilis tika nodots) pilnībā izpilda visas no līguma izrietošās saistības.

Ceļu satiksmes drošības direkcijā līzinga objekts reģistrēts kā SIA „Parex līzings un faktorings" īpašums, bet kā līzinga objekta turētājs norādīta SIA „NAKDA".

2009.gada 7.maijā Sabiedrība nosūtīja līzinga ņēmējam paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2009.gada 15.maiju, jo SIA „NAKDA" nav apmaksājusi atbilstoši līgumam izrakstītos rēķinus Nr.1125-29, Nr.1125-30, Nr.1125-31 un aprēķināto līgumsodu, brīdinot par to, ka, ja līzinga objekts netiek nodots un netiek samaksāts parāds līdz paziņojumā norādītajam termiņam, tad līzinga devējs ir tiesīgs pārņemt līzinga objektu savā valdījumā.

Savukārt /pers. G/ 2009.gada 1.jūnijā nosūtīja SIA „Parex līzings un faktorings" adresētu lūgumu atjaunot finanšu līzinga līgumu un pagarināt līzinga maksājuma grafiku par 12 mēnešiem – līdz 2014.gada 30.oktobrim.

Pēdējos maksājumus sakarā ar minēto līzinga līgumu SIA „NAKDA" izdarīja 2009.gada 18.jūnijā. Savukārt SIA „Parex līzings un faktorings" iesniegumā policijai minētais izdarītais maksājums 2009.gada 24.jūlijā nav saistāms ar līzinga līgumā noteiktajiem līzinga maksājumiem, jo veikts par līguma Nr.1125 kopiju *(lietas 1.sējuma 9.lapa; 2.sējuma 113.lapa)*.

SIA „Parex līzings un faktorings" 2009.gada 5.augusta paziņojumā Nr1-05/784 izteiktās prasības 10 dienu laikā no šī paziņojuma nosūtīšanas dienas – tas ir, līdz 2009.gada 15.augustam – nodot līzinga objektu – /TL marka/, VIN /numurs/– Sabiedrības valdījumā /pers. G/ (paziņojumu saņēmis 2009.gada 10.augustā) neizpildīja.

Vienlaikus SIA „CITY LAW AND FINANCE", kam SIA „Parex līzings un faktorings" bija uzdevusi atsavināt transportlīdzekli un kas to centās izdarīt jau no 2009.gada 3.jūnija, 2009.gada 11.augustā /pers. G/ tālruņa sarunas laikā paziņojis, ka automašīnu neatdos.

Atzīmējams, ka SIA „CITY LAW AND FINANCE" pārstāvim telefoniski apgalvoto, ka līzinga sabiedrībai rakstīs pretenziju, ka jautājumu

risinās tiesas ceļā, /pers. G/ neizpildīja, maksājumus pēc 2009.gada 18.jūnija vairs neveica, viņa pārziņā esošo līzinga kompānijai piederošo automobili noteiktajā termiņā līdz 2009.gada 15.augustam neatdeva, bet turpināja ilgstoši to lietot, turklāt 2009.gada 20.decembrī un 2009.gada 31.decembrī izdarīja ar šo automobili administratīvo pārkāpumu.

Tikai tad, kad 2010.gada 17.februārī SIA „LAW CAPITAL" pārstāvis kārtējo reizi nesekmīgi centās pārņemt /pers. G/ pārziņā esošo automobili, /pers. G/ parakstīja SIA „NAKDA" 2010.gada 24.februāra un pēc tam arī 2010.gada 22.jūlija prasības pieteikumus tiesai pret SIA „Parex līzings un faktorings", apstrīdot noslēgtā finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma 9.3., 9.7. un 10.1.punktu un lūdzot atzīt norādītos punktus par netaisnīgiem.

No lietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess pret /pers. G/ uzsākts jau 2010.gada 17.maijā *(lietas 1.sējuma 1.lapa)*.

2010.gada 10.novembrī /pers. G/ uzrakstījis iesniegumu ar izteiktu vēlmi atjaunot pārtraukto finanšu līzinga līgumu un norādot vēlamo ikmēneša maksājumu *(lietas 1.sējuma 79.lapa)*, bet, kā redzams arī no /pers. G/ sniegtajām atbildēm, SIA „NAKDA" laika posmā no 2009.gada maija līdz 2010.gada decembrim nevienu līzinga maksājumu nav veikusi *(lietas 1.sējuma 76., 77.lapa)*.

Vienlaikus atzīstams, ka šī nolēmuma iepriekšējā rindkopā minētais norāda, ka 2010.gada 24.februāra un 2010.gada 22.jūlija pieteikumos tiesai /pers. G/ sniegtā informācija, ka labprātīgi pildījis ar līzinga devēju panākto mutisko vienošanos un maksājis par līzinga objektu Ls 100,00 mēnesī, neatbilst patiesībai.

Tikai uzsāktā kriminālprocesa ietvaros, turklāt tad, kad tika pieņemts lēmums par kratīšanas izdarīšanu, tās laikā 2011.gada 9.martā arī tika izņemta minētā automašīna un atdota tās īpašniekam.

Norādītajos apstākļos apelācijas instances tiesa atzīst, ka ar savu rīcību, ilgstoši darbojoties pretēji noslēgtā līguma noteikumiem, pārtraucot līzinga maksājumus, bet paturot SIA „Parex līzings un faktorings" īpašumu savā pārziņā un turpinot ar to rīkoties pēc saviem ieskatiem, /pers. G/ ir izdarījis Krimināllikuma 179.panta 3.daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam (jo ar 2013.gada 1.aprīli spēkā stājās likuma jaunā redakcija)).

Saskaņā ar krimināltiesību teoriju piesavināšanās kā noziedzīgs noziegums ir pabeigts ar prettiesiskā valdījuma rašanās brīdi, kad ar piesavināto mantu var rīkoties pēc saviem ieskatiem.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, izskatāmajā lietā droši konstatējams, ka līzinga objekta piesavināšanās ir notikusi no 2009.gada 16.augusta, kuram iestājoties /pers. G/, jau iepriekš būdams pārtraucis līzinga maksājumus, neizpildīja līzinga devēja rakstveidā pieprasīto un līgumā paredzēto noteikumu atdot viņa pārziņā esošo SIA „Parex līzings un faktorings" piederošo automašīnu, turklāt par to, ka automašīnu neatdos, telefoniski paziņojot SIA „Parex līzings un faktorings" sadarbības partnerim jau 2009.gada 11.augustā.

Vienlaikus nav izslēgts, ka nolūks piesavināties līzinga objektu /pers. G/ bija radies jau agrāk.

Savukārt 2010.gada 24.februāra un 2010.gada 22.jūlija pieteikumi tiesā, kurus parakstījis /pers. G/, faktiski norāda uz apsūdzētā vēlmi šķietami tiesiski izvairīties no līzinga objekta līgumā paredzētās pārņemšanas, jo minētajos pieteikumos, lūdzot atzīt par netaisnīgiem noslēgtā finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma 9.3., 9.7. un 10.1.punktu, vienlaikus tika lūgts nodrošināt prasību aizliegt, līdz spriedums stāsies spēkā, izņemt līzinga objektu no SIA „NAKDA".

Turklāt norādītajos prasības pieteikumos nav apstrīdēts minētā līguma 1.3.punkts, saskaņā ar kuru līzinga objekts ir līzinga devēja īpašums līdz brīdim, kad līzinga ņēmējs ir izpildījis visas savas no šā līguma izrietošās saistības; 8.2.punkts, ka līzinga devējs ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt saskaņā ar līgumā aprēķināto, bet līzinga devējam nesamaksāto maksājumu pilnīgu samaksu; 9.1.punkts, kurā noteikts, ja līdz dienai, kad līzinga devējs saskaņā ar līguma noteikumiem vienpusēji atkāpjas no līguma nav veicis visus līguma 2.daļas 5.16.punktā paredzētos maksājumus, tad līzinga devējs ir tiesīgs pats nekavējoties pārņemt līzinga objektu savā valdījumā, ja tas nav izdarīts iepriekš, vai pieprasīt līzinga ņēmējam nodot to līzinga devējam. Līzinga ņēmējam ir pienākums nogādāt līzinga objektu līzinga devējam 10 dienu laikā no līzinga devēja attiecīgā paziņojuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam uz šajā paziņojumā norādīto vietu, vienlaicīgi nododot līzinga devējam līzinga objekta dokumentus un visus atslēgu komplektus.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, nepildot noslēgtā līguma noteikumus, no formālās loģikas viedokļa pamatotāk vērsties tiesā būtu tieši apsūdzētajam /pers. G/, lai apstrīdētu noslēgto līgumu, ja tā noteikumi nav pieņemami, nevis līzinga objekta īpašniekam, kurš izpildījis visus līguma nosacījumus, – lai ar tiesas spriedumu panāktu, ka /pers. G/ izpilda viņa paša parakstītajā līgumā ietvertos noteikumus.

Ja finansiālo grūtību dēļ /pers. G/ bija apgrūtinoši samaksāt līgumā paredzētos maksājumus, tad nav saskatāmi nekādi objektīvi šķēršļi līgumā paredzētā nosacījuma – līzinga objekta atdošana īpašniekam – izpildīšanai.

Līdz ar to apelācijas instances tiesai nav šaubu, ka /pers. G/ ir izdarījis Krimināllikuma 179.panta 3.daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) paredzētu noziedzīgu nodarījumu apstākļos, kādus konstatējusi šajā nolēmumā tiesas kolēģija, jo /pers. G/, pārstājot pildīt saskaņā ar noslēgto līzinga līgumu paredzētos maksājumus, vienlaikus ignorēja arī līgumā paredzēto noteikumu atdot līzinga objektu īpašniekam, un ar mērķi paturēt uz līgumisko attiecību pamata viņa pārziņā nonākušo līzinga objektu – automašīnu /TL marka/ 27.264,71 *euro* (Ls 19.161,75) vērtībā, apzināti, mantkārīgā nolūkā, aktīvi pretdarbojoties līzinga objekta pārņemšanai, kas tika uzsākta jau 2009.gada 3.jūnijā, līzinga objektu īpašniekam neatdeva, bet to paturēja, ar 2009.gada 16.augustu iegūstot to prettiesiskā valdījumā, un tā, rīkojoties pretēji cietušā interesēm un atstumjot automašīnas „/TL marka/" īpašnieku, līzinga objektu prettiesiski piesavinājās un rīkojās ar to pēc saviem ieskatiem, ilgstoši turpināja lietot, bet pēc tam novietoja savā deklarētajā dzīvesvietā garāžā, nodarot cietušajam norādīto mantisko kaitējumu.

Atzīmējams, ka /pers. G/ ne vien neņēma vērā arī SIA „Parex līzings un faktorings" brīdinājumos norādītās prasības, bet arī aktīvi pretdarbojās līzinga objekta pārņemšanai, ko centās veikt Sabiedrības sadarbības partneru pilnvarotie darbinieki.

Savukārt /pers. G/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtais skaidrojums par to, ka viņš atteicies nodot automašīnu, jo bijusi jau iesniegta prasība civiltiesā un viņš gaidījis tiesas lēmumu, neatbilst patiesībai, jo automašīnu SIA „LAW CAPITAL" centās pārņemt 2010.gada 17.februārī, bet /pers. G/ parakstītie prasības pieteikumi tiesai datēti ar vēlākiem datumiem – 2010.gada 24.februāri un 2010.gada 22.jūliju *(lietas 1.sējuma 142., 61., 78., 153.lapa)*.

Tikai uzsākta kriminālprocesa ietvaros līzinga objekts 2011.gada 9.martā tika izņemts un atdots īpašniekam, konstatējot, ka ir samazināta automašīnas vērtība, jo bojāta automašīnas virsbūve un stikls.

Lai arī lietā nav iesniegts novērtējums tam, par kādu summu līzinga objekta izņemšanas brīdī tam konstatētie bojājumi samazinājuši automobiļa vērtību, apelācijas instances tiesai nav šaubu, ka lietā konstatēti automašīnas bojājumi nepadara to vērtīgāku, bet izskatāmajā lietā samazina tās vērtību. Arī apsūdzētais, paužot attieksmi pret jauno apsūdzību, ir norādījis, ka automašīnas bojājumi radušies nolietošanās ceļā *(lietas 2.sējuma 142.lapa)*. Ieskatāms, ka šādas norādes esība lietā neietekmē nodarījuma kvalifikāciju un arī apsūdzētajam nosakāmo sodu.

Vienlaikus ir pamats atzīt, ka lietā nav pierādījumu, ka šie bojājumi radušies 2009.gada 26.augustā vai pēc šī datuma, tādēļ no tiesā uzturētās apsūdzības ir izslēdzama norāde, ka automašīnas virsbūve un stikls, kur konstatētos bojājumus nav noliedzis arī pats apsūdzētais, būtu radīti līzinga objekta *nelikumīgas* ekspluatācijas rezultātā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455.panta 3.daļā noteiktajam tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Judikatūrā, piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2011.gada 25.janvāra lēmumā lietā Nr.SKK-15 ir nostiprināts viedoklis, ka tiesa var grozīt celto apsūdzību, ievērojot kriminālprocesa pamatprincipus, tostarp apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, un lietas faktisko apstākļu noskaidrošana ir tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības, t.i., pārbauda un novērtē lietā iegūtos pierādījumus.

Tādējādi secināms, ka arī apelācijas instances tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Turklāt no šajā nolēmumā atreferētajiem pierādījumiem redzams, ka /pers. G/ nav informējis Sabiedrību par automašīnas atrašanās vietu, un faktiski to noslēpis garāžā.

Tas izriet gan no SIA „Parex līzings un faktorings" sadarbības partneru atskaitēs par paveikto darbu norādītā *(piemēram, lietas 2.sējuma 41., 47.lapa)*, gan no SIA „Citadele līzings un faktorings" iesnieguma policijai *(lietas 1.sējuma 65.lapa)*, gan arī no tā, ka kriminālprocesa ietvaros, lai izņemtu šo līzinga objektu, bija nepieciešams izdarīt kratīšanu. Norādāms, ka gadījumos, kad izmeklēšanas darbības veicējam ir zināms, kur vai pie kā atrodas konkrētais priekšmets (izskatāmajā lietā – līzinga objekts), tiek izdarīta izņemšana, nevis kratīšana, jo tā noteikts Kriminālprocesa likuma 186.pantā.

Vienlaikus, apelācijas instances tiesas ieskatā, lietā konstatējams, ka /pers. G/ ir piesavinājies uz līguma attiecībām viņa pārziņā esošu mantu un nav nepieciešams vēl papildus norādīt, ka tā viņam ir bijusi arī uzticēta.

Visbeidzot nav saskatāms pamats pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstā atstāt policijai iesniegumā norādīto nodarītā zaudējuma summu 27.342,54 *euro* (Ls 19.216,43) *(lietas 1.sējuma 9.lapa)*, ja pirmstiesas procesa laikā šī summa norādīta nedaudz savādāka (27.342,51 *euro*) *(lietas 1.sējuma 42.lapa)*, savukārt pirmās instances tiesas sēdē cietušās pārstāvis, sākotnēji uzturot kaitējuma kompensāciju 27.264,71 *euro* jeb Ls 19.161,75 apmērā, pirmās instances tiesas sēdē ir norādījis, ka šāda summa bijusi aprēķināta uz 2012.gada 29.martu un tā nav mainījusies, turklāt pārstāvja viedoklis balstīts uz viņa rīcībā nodotiem aprēķiniem *(lietas 1.sējuma 207., 213.lapa)*.

Uzskatāms, ka minēto norāžu izslēgšana un nodarītā kaitējuma summas samazināšana nekādā veidā nepasliktina apsūdzētā stāvokli un arī nepārkāpj viņa tiesības uz aizstāvību.

Turklāt lietā ir konstatējami visi /pers. G/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva elementi.

Atzīmējams, ka neatkarīgi no tā, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi apsūdzības grozīšanu, norādāms, ka lietas iztiesāšanas gaitā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 461.panta 1.daļas noteikumiem prokuroram ir pienākums grozīt apsūdzību, ja krimināllietas iztiesāšanas gaitā prokurors atzīst, ka celtā un izsniegtā apsūdzība ir grozāma uz vieglāku vai arī smagāku. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.panta 2.daļas noteikumiem jebkurā gadījumā prokurors var grozīt apsūdzību līdz tiesas izmeklēšanas pabeigšanai.

Lietā konstatējams, ka prokurore tiesas sēdē ir iesniegusi jaunu apsūdzību, nemainot noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju *(lietas 2.sējuma 140.-141.lapa)*, un jaunā apsūdzība ir iesniegta līdz tiesas izmeklēšanas pabeigšanai *(lietas 2.sējuma 144.-146.lapa)*, kas nav pretrunā likuma normām.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantu atbildība par noziegumu, kas izdarīts lielā apmērā iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopumu. Laika posmā no 2009.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.janvārim minimālās mēnešalgas apmērs bija Ls 180,00. Tā kā lielu apmēru sastāda naudas summa jau no Ls 9000,00, ir pamats atzīt, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts lielā apmērā.

Savukārt tas, ka cietušajai SIA „Citadele līzings un faktorings" šobrīd nav konstatējams mantisks kaitējums, jo kriminālprocesa ietvaros automašīna tika izņemta un atdota īpašniekam, bet pēc tam kaitējums novērsts, jo panākta vienošanās par īpašuma tiesību uz minēto līzinga objektu nodot SIA „DNB līzings", lietā konstatētajos apstākļos neietekmē nodarījuma kvalifikāciju, bet ir vērtējams kā apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktu.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. un 35.panta noteikumiem (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību un atbildību mīkstinošos apstākļus, kā arī to, ka apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākļu nav.

/pers. G/ saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 5.daļu (likuma redakcijās, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) izdarījis sevišķi smagu noziegumu, bet agrāk nav sodīts, viņam apgādājams nepilngadīgs bērns *(lietas 1.sējuma 44.-45., 47.-48., 50.lapa; 2.sējuma 62.-63., 125.-137.lapa)*.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 3.punktu par /pers. G/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka apsūdzētais ir novērsis radīto kaitējumu, bet atbilstoši Krimināllikuma 48.pantā noteiktajam /pers. G/ atbildību pastiprinošos apstākļus nekonstatē.

Izvērtējot apsūdzēto raksturojošās ziņas, viņa liecības tiesas sēdēs un sniegtās atbildes uz apelācijas instances tiesas jautājumiem kopumā, apelācijas instances tiesai nerodas šaubas par /pers. G/ pieskaitāmību.

Ievērojot iepriekš norādīto, kā arī noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus, apelācijas instances tiesa uzskata, ka /pers. G/ nosakāms Krimināllikuma 179.panta 3.daļas sankcijas ietvaros paredzētais sods, nosakot to tuvu sankcijas minimālajai robežai.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa ievēro, ka 2013.gada 1.aprīlī stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā", kur tā pārejas noteikumu 4.punktā norādīts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz Krimināllikuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc likuma spēkā stāšanās dienas.

Savukārt šo pārejas noteikumu 6.punktā norādīts: ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Konstatējams, ka pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) bija paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku no 6 gadiem līdz 15 gadiem, konfiscējot mantu, bet ar 2013.gada 1.aprīli pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas var piespriest brīvības atņemšanu uz laiku līdz 10 gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz 3 gadiem vai bez tās.

Līdz ar to redzams, ka pēc Krimināllikuma 179.panta 3.daļas ir paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, un /pers. G/ piespriežamais brīvības atņemšanas sods ir samazināms.

Kā norādīts, piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 13.septembra lēmumā lietā Nr.SKK-413, likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 6.punkts ir imperatīva tiesību norma un tiesai tā obligāti jāpiemēro ikreiz, kad par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža.

Vienlaikus apsūdzētajam /pers. G/, Krimināllietu kolēģijas ieskatā, piemērojami arī Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumi.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka 2010.gada 17.maijā uzsāktais kriminālprocess par 2009.gadā izdarītu noziedzīgu nodarījumu iztiesāšanai pirmās instances tiesā saņemts 2011.gada 4.jūlijā *(lietas 1.sējuma 185.lapa)*, savukārt pirmā tiesas sēde tika noteikta un notika 2012.gada 15.augustā *(lietas 1.sējuma 187., 188., 212.-224.lapa)*.

Turpmāk lietas iztiesāšana tika atlikta uz 2013.gada 9.aprīli, jo uz tiesas sēdi nav ieradušies aicinātie liecinieki *(lietas 1.sējuma 223.lapa)*, bet 2013.gada 1.martā tika noteikts iztiesāšanas laiks 2013.gada 22.augustā *(lietas 2.sējuma 2.lapa)*, kad lietas iztiesāšana tiesas sēdē tika atlikta uz

2014.gada 4.jūniju *(lietas 2.sējuma 16.lapa)*.

2014.gada 4.jūnija tiesas sēdē tika pasludināts pārtraukums līdz 2014.gada 17.septembrim *(lietas 2.sējuma 28.-29.lapa)*, bet, pabeidzot tiesas sēdi minētajā datumā, pārtraukums tika pasludināts līdz 2014.gada 14.novembrim *(lietas 2.sējuma 64.-66.lapa)*, tomēr atbilstoši Kriminālprocesa likuma 490.panta noteikumiem 2014.gada 7.novembrī lietas iztiesāšanai tika noteikts cits laiks – 2015.gada 16.janvāris *(lietas 2.sējuma 67.lapa)*.

Savukārt 2015.gada 16.janvāra tiesas sēdē tika pasludināts pārtraukums līdz 2015.gada 27.augustam *(lietas 2.sējuma 72.-73.lapa)*, kad tika noteikts nākamās tiesas sēdes datums 2015.gada 20.oktobrī *(lietas 2.sējuma 75.lapa)*, kad plānotā tiesas sēde objektīvu apstākļu dēļ nenotika un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 490.panta noteikumiem 2015.gada 28.decembrī lietas iztiesāšanai tika noteikts cits laiks – 2016.gada 7.oktobris, rezervējot arī 2016.gada 24. un 25.novembri *(lietas 2.sējuma 83.lapa)*.

Pirmās instances tiesas sēde notika 2016.gada 24.novembrī, un lietas iztiesāšanas gaitā tika pasludināts pārtraukums līdz 2017.gada 20.janvārim *(lietas 2.sējuma 103.-106.lapa)*.

2017.gada 20.janvārī uz tiesas sēdi nebija ieradies apsūdzētais, un lietas izskatīšana tika atlikta uz 2017.gada 8.septembri *(lietas 2.sējuma 116.lapa)*, tomēr minētajā datumā objektīvu apstākļu dēļ tiesas sēde nenotika un lietas iztiesāšanu tika noteikts turpināt 2018.gada 19.aprīlī *(lietas 2.sējuma 117.lapa)*.

2018.gada 19.aprīlī lietas iztiesāšana tika turpināta un 2018.gada 21.aprīlī tika pasludināts pirmās instances tiesas spriedums, nolasot saīsināto spriedumu *(lietas 2.sējuma 144.-146., 146.lapa)*.

Pēc lietas saņemšanas apelācijas instances tiesā 2018.gada 18.jūlijā *(lietas 3.sējuma 1.lapa)* tā apgabaltiesā tika iztiesāta 2018.gada 6.novembrī.

Apstākļos, kad lieta iztiesāšanai pirmās instances tiesā tika saņemta 2011.gada 4.jūlijā, pirmās instances tiesas nolēmums pasludināts 2018.gada 21.aprīlī, tas ir, nepilnus septiņus gadus pēc lietas saņemšanas tiesā, turklāt laiks starp notikušām tiesas sēdēm vienu reizi ir pārsniedzis 7 mēnešus, vienu reizi – 10 mēnešus, bet trīs reizes – 1 gadu, ir pamats rasties iespaidam par nepietiekami intensīvu tiesas darbu procesa virzības nodrošināšanā viena noziedzīga nodarījuma ar vienu apsūdzēto iztiesāšanā.

Atzīstot, ka kopumā nav izdevies ievērot personu tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kā arī, ievērojot to, ka no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža pagājuši vairāk kā 9 gadi un lietā nav ziņu, ka apsūdzētais pēc nodarījuma izdarīšanas vēl būtu sodīts par kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kā arī ievērojot nodarījuma raksturu un to, ka cietušajam radītais kaitējums tika novērsts, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 49.[1]panta 1.daļas 3.punktam apsūdzētajam nosakāms cits, vieglāks soda veids, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā, apelācijas instances tiesas ieskatā – piespiedu darbs.

Ievērojot šobrīd Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.daļā noteikto, ka sprieduma rezolutīvajā daļā jānorāda arī informācija par soda izpildes iestādi un ierašanās termiņu, norādāms, ka saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta 1.daļu /pers. G/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Tā kā ar 2013.gada 1.aprīli Krimināllikuma 179.panta 3.daļā noteikto papildsodu – mantas konfiskāciju var arī nepiemērot, ievērojot Krimināllikuma 5.panta 2.daļas nosacījumus un faktu, ka kriminālprocesā nav uzlikts arests apsūdzētā mantai *(piemēram, lietas 1.sējuma 180.lapa)*, un nav norādīts, kāda tieši manta būtu pakļaujama konfiskācijai, šis papildsods apsūdzētajam nav piemērojams.

Atbilstoši Krimināllikuma 43.panta 3.daļā noteiktajam tiesai, nosakot mantas konfiskāciju, konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama. Savukārt tas nav iespējams lietās, kurās apsūdzētajam piederošā konfiskācijai pakļautā manta nav norādīta.

Savukārt papildsods – probācijas uzraudzība – Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam nebija paredzēts.

Tā kā apsūdzētais /pers. G/ ir pildījis viņam uzliktos kriminālprocesuālos pienākumus, un arī pirmstiesas procesa laikā drošības līdzeklis viņam netika piemērots, Krimināllietu kolēģija uzskata, ka drošības līdzeklis apsūdzētajam nav izraugāms.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu, Zemgales apgabaltiesa

**n o s p r i e d a**

atcelt Zemgales rajona tiesas 2018.gada 21.aprīļa spriedumu pilnībā.

Atzīt /pers. G/par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta 3.daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam), un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta 1.daļas 3.punktu, sodīt viņu ar piespiedu darbu 200 (divi simti) stundas, bez mantas konfiskācijas.

Drošības līdzekli /pers. G/ neizraudzīt.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta 1.daļu /pers. G/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos Augstākajā tiesā 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

*Pilns spriedums pēc tā pieejamības laika atlikšanas pieejams apgabaltiesas kancelejā Aizkrauklē 2018.gada 14.decembrī.*

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis V.Sprudzāns

Tiesneši E.Lenšs

V.Donāns